

Fremsat den 15. november 2023 af beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og forskellige andre love

(Mulighed for dispensation til eksport af pensionstillæg m.v., forenklet beregning af fleksløntilskud, herunder i forhold til hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v., aftalefrihed i fleksjobordningen og ændring af mellemkommunal refusion for førtidspension og seniorpension)

§ 1

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 22. maj 2022, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 47, stk. 2, ændres »opholdskommuner« til: »handlekommuner«, og »opholdskommuner« til: »handlekommuner«.

2. I § 110, stk. 1, 2. pkt., og § 114, stk. 1, 2. pkt., ændres »i det omfang der er ret til dagpenge ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.« til: »når der er ret til fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, §§ 7 - 8, § 9, stk. 1, § 13, § 14, stk. 1 og 2 og § 14 a, i det omfang der under fraværet ville have været ret til dagpenge som ledig efter barselslovens § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 21 b, stk. 1-3, § 21 c, stk. 1-4, § 23 b, stk. 1-3 og § 23 c, stk. 1 og 2.«

3. I § 122, stk. 4, indsættes efter 2. pkt. som nye punktnummer:

»Parterne kan aftale fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst. Arbejdsgiveren skal oplyse, hvilken overenskomst der er den sammenlignelige. Ønsker arbejdsgiveren at fravige den sammenlignelige overenskomst, skal det konkret angives, hvilke bestemmelser fravigelsen vedrører, og fravigelsen skal begrundes.«

4. I § 123, stk. 3, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Arbejdsgiveren skal oplyse kommunen om den løn, der ville udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår

i den pågældende stilling, jf. 1. pkt. Kommunen kan på baggrund af arbejdsgiverens oplysninger beregne lønloftet, der fremgår af 1. pkt.«

5. I § 124, stk. 3, indsættes efter 2. pkt. som nye punktnummer:

»Udbetales der løn og syge- eller barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse, jf. 1. pkt., i samme måned, lægges det beregnede fradrag af lønnen, jf. § 123, stk. 2, og syge- eller barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse sammen og fradrages i fleksløntilskuddet efter § 123, stk. 1. § 123, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse, når der udbetales syge- eller barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud.«

6. I § 130, 1. og 3. pkt., ændres »Opholdskommunen« til: »Handlekommunen«, og i 1. pkt. ændres »opholdskommune« til: »handlekommune«.

7. I § 139, stk. 1, indsættes efter 3. pkt. som nye punktnummer:

»Beskæftigelsesministeren fastsætter desuden regler om, hvordan andre indtægter, herunder ledighedsydelse under ferie, skal indgå i beregningen af fleksløntilskuddet. Beskæftigelsesministeren fastsætter desuden regler om, hvilke indtægter, der skal indgå i fastsættelsen af det lønloft, der følger af § 123, stk. 3, 1. pkt., samt hvordan kommunen beregner beløbet, jf. § 123, stk. 3, 3. pkt.«

§ 2

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 25. april 2022, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Når særlige omstændigheder taler for det, kan Udbetaling Danmark efter ansøgning tillade, at retten til folkepensionens og førtidspensionens pensionstillæg bevares for personer, der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.«

2. I § 56 a, stk. 5, 1. og 2. pkt., ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen«.

§ 3

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 25. april 2022, som ændret senest ved § 11 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Når særlige omstændigheder taler for det, kan Udbetaling Danmark efter ansøgning tillade, at retten til pensionsstillæg bevares for personer, der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.«

2. I § 52 b, stk. 4, 1. pkt., ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen«.

§ 4

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 24. august 2023, som ændret ved § 2 i lov nr. 482 af 12. maj 2023, § 2 i lov nr. 753 af 13. juni 2023 og § 1 i lov nr. 764 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. § 9 c, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Handlekommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderes af den kommune, der på tilkendelsestidspunktet var pensionistens handlekommune i sager efter disse love, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelse af førtidspension. Handlekommunens udgifter til seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderes af den kommune, der på tilkendelsestidspunktet var pensionistens handlekommune i sager efter disse love, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension. For personer, der er tilkendt førtidspension før den 2. februar 2015, refunderes handlekommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, af den kommune, som var handlekommune på tilkendelsestidspunktet, i 6 år fra

tilkendelsestidspunktet. 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse, så længe en pensionist er omfattet af bestemmelserne i stk. 1-6, uanset om pensionisten opholder sig i en eller flere på hinanden følgende handlekommuner. Varer opholdet eller opholdene efter stk. 1-6 i alt mere end 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som har tilkendt førtidspensionen, eller som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelse af seniorpensionen, bortfalder retten til mellemkommunal refusion efter 1. og 2. pkt. Er der indgået aftale efter § 9, stk. 9, regnes de 6 år i 1., 2. og 5. pkt. fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, der ville have været handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen, såfremt der ikke var indgået aftale efter § 9, stk. 9. 4. og 5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for udgifter til førtidspension omfattet af 3. pkt., dog således at perioden på 6 år regnes fra tidspunktet for tilkendelse af førtidspension.«

§ 5

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1179 af 21. september 2023, foretages følgende ændring:

1. Overalt i loven ændres »opholdskommune« til: »handlekommune«.

§ 6

I lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021, som ændret ved § 9 i lov nr. 295 af 20. marts 2023 og § 13 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 139, stk. 2« til: »§ 139, stk. 1«.

2. I § 7, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, hvordan fleksbidraget skal beregnes, hvis der udbetales andre indtægter end løn, som indgår i beregningen af flekslønstilskuddet.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Stk. 2. Ansøgning om pensionstillæg efter denne lov kan tidligst indgives til Udbetaling Danmark fra og med den 1. januar 2024. Indgives ansøgning herom til Udbetaling Danmark senest den 30. juni 2024, vil pensionstillægget kunne udbetales fra den 1. januar 2024, hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Indgives ansøgning herom den 1. juli 2024 eller senere, opnås ret til pensionstillæg med virkning fra den 1. i måneden efter, at Udbetaling Danmark træffer afgørelse i sagen, hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Stk. 3. Stk. 2 omfatter ligeledes personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse modtager folkepension eller før-

tidspension og som har bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.

Stk. 4. § 9 c, stk. 8, 4.-7. pkt., som affattet ved denne lovs § 4, stk. 1, har virkning fra og med den 1. januar 2021 for sager, hvor bestemmelsen om udskudt ret til mellemkommunal refusion for udgifter til førtids- eller seniorpension efter den gældende § 9 c, stk. 8, 3. pkt., finder anvendelse, fordi en pensionist den 1. januar 2021 eller senere er flyttet til en ny handlekommune i en af de situationer, der fremgår af § 9 c, stk. 2-6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. For sager, hvor bestemmelsen om udskudt ret til mellemkommunal refusion for udgifter til førtids- eller

seniorpension efter den gældende § 9 c, stk. 8, 3. pkt., finder anvendelse, fordi en pensionist inden den 1. januar 2021 er flyttet til en ny handlekommune i en af de situationer, der fremgår af § 9 c, stk. 2-6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. Stk. 4 finder tilsvarende anvendelse for sager, der er omfattet af § 30, stk. 5, 2. pkt., i lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, dog således at de 6 år regnes fra tidspunktet for tilkendelse af førtidspension.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
- 2.1. Løn og arbejdsvilkår i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.2. Forenklet beregning af fleksløntilskud under sygdom, barsel og jobafklaringsforløb
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.3. Beregning af lønloft i et fleksjob
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.4. Beregning af fleksløntilskud og fleksbidrag ved udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og ved ferie med ledighedsydelse
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.1.1. Beregning af fleksløntilskud og fleksbidrag ved udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v.
 - 2.4.1.2. Beregning af fleksløntilskud ved ferie med ledighedsydelse
 - 2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4.2.1. Beregning af fleksløntilskud og fleksbidrag ved udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v.
 - 2.4.2.2. Beregning af fleksløntilskud ved ferie med ledighedsydelse
- 2.5. Mulighed for i særlige tilfælde at bevare pensionstillæg ved bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.1.1. Gældende regler for førtidspension og folkepension
 - 2.5.1.2. Grundlæggende betingelser for åbning af ret til og eksport af pension
 - 2.5.1.3. Forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger
 - 2.5.1.4. Reglerne om social sikring i Handels- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side
 - 2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.6. Ændring af reglerne om mellemkommunal refusion, når en pensionist har haft ophold i to eller flere handlekommuner efter § 9 c, stk. 2-6 i forbindelse med tilkendelse af førtidspension
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.7. Ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommune og konsekvensrettelse af henvisninger til barselloven
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder præciseringer og ændringer af reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst.

Forslaget har til formål at skabe klarhed over reglerne for indgåelse af aftale om løn og øvrige arbejdsvilkår mellem arbejdsgiveren og den fleksjobansatte i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst. Parterne vil fortsat skulle tage udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst på områder, hvor der findes en sådan. Det foreslås præciseret, at parterne har mulighed for konkret at aftale eventuelle fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst. Det foreslås samtidig tilføjet i loven, at såfremt arbejdsgiveren ønsker at fravige den sammenlignelige overenskomst, skal det konkret angives, hvilke bestemmelser fravigelsen vedrører, og fravigelsen skal begrundes.

Lovforslaget indeholder videre ændringer i reglerne om beregning af fleksløntilskud, således at beregningen bliver enklere for kommunerne at administrere og enklere at forstå for borgerne. Samtidig indsættes der regler, så hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v. efter lov om social service (serviceloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 16. august 2023 kan udbetales samtidigt med fleksløntilskud. Fra den 1. januar 2024 flyttes hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til § 87 i barnets lov, jf. lov nr. 721 af 13. juni 2023.

Endvidere indeholder lovforslaget ændringer, der har til formål at ændre reglerne om retten til at modtage dansk social pension efter EU-retten. Det vil sige i de tilfælde, hvor en person har optjent ret til dansk pension, og herefter vælger at flytte til et andet EU-/EØS-land, Schweiz, eller – i visse tilfælde – Storbritannien. Efter de danske pensionsregler kan man ikke eksportere folkepensionens pensionstillæg eller førtids- og seniore pensions-tillægget. Undtagelsen betyder, at personer, der aldrig har været erhvervsaktive, ikke kan tage deres pensionstillæg med til et andet EU-/EØS-land, medmindre de er familiemedlem til en person, der er eller har været erhvervsaktiv. Konsekvensen heraf medfører en udfordring for eksempelvis personer med handicap, der har modtaget førtidspension fra det fyldte 18. år og derfor aldrig har haft status som arbejdstager, og som ønsker at flytte til et andet EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.

Lovforslaget indeholder endvidere en ændring af reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven) om mellemkommunal refusion i forbindelse med udgifterne til førtidspension og seniore pension i de tilfælde, hvor den oprindelige handlekommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen har fået ophold på en institution m.v. i en anden kommune, jf. § 9 c, stk. 2, eller personen er flyttet i en bolig m.v., som er nævnt i § 9 c, stk. 3-6, i retssikkerhedsloven.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Løn og arbejdsvilkår i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst

2.1.1. Gældende ret

Efter § 122, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 22. maj 2022, betaler arbejdsgiveren løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført. Lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte.

Efter lovens § 122, stk. 2, skal jobcenteret i forbindelse med etableringen af et fleksjob hurtigst muligt komme med en vurdering af arbejdsvejen i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Vurderingen danner grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Jobcenteret skal endvidere foretage en ny vurdering af arbejdsvejen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

Efter lovens § 122, stk. 3, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår på overenskomstdækkede områder efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Indeholder overenskomsterne m.v. ikke sådanne bestemmelser, eller kan disse ikke finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsveje i fleksjobbet.

Efter lovens § 122, stk. 4, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår på områder, der ikke er dækket af overenskomst, efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område. Jobcenteret modtager efter aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst.

Ifølge bemærkningerne til lovens § 122, stk. 4, jf. Folketings Tidende 2018-19, tillæg A, L 209 som fremsat, side 315, forudsættes det, at i de tilfælde, hvor der tages udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne ikke nødvendigvis følge alle områder i overenskomsten, men har mulighed for at aftale afvigelser herfra.

Vestre Landsret har i en dom afsagt den 23. marts 2023 i sag BS-15264/2021-VLR fortolket bestemmelsen således, at aftalefriheden, der tilkommer den fleksjobansatte og arbejdsgiveren i forhold til den sammenlignelige overenskomst,

er begrænset til fravigelser, der har til formål at sikre, at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdsevne og er nødvendige herfor. Det er endvidere en forudsætning, at fravigelser er aftalt konkret.

Landsrettens fortolkning medfører, at parterne kun kan aftale fravigelser fra den relevante sammenlignelige overenskomst, hvis fravigelserne kan begrundes med den fleksjobansattes nedsatte arbejdsevne.

Arbejdsretten har i en dom afsagt den 20. april 2023 i sag 2022-240 vurderet, at pligten til at tage udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst må forstås sådan, at arbejdstageren skal gøres bekendt med, hvilken overenskomst der er den sammenlignelige, således at arbejdstageren kan tage stilling til, om vedkommende er indforstået med at fravige overenskomsten, herunder eventuelt på baggrund af rådgivning fra den overenskomstbærende faglige organisation om de rettigheder, der følger af overenskomsten. Arbejdsgiver og arbejdstager kan herefter konkret aftale fravigelser af overenskomsten. Det fremgår af dommen, at "Arbejdsretten finder, at § 122, stk. 4, må fortolkes i lyset af bestemmelsens formål, som må antages bl.a. at være at beskytte arbejdstagerens rettigheder, og må forstås på en måde, så bestemmelsen ikke bliver reelt indholdsløs. Dette understøttes af, at det i lovforarbejderne er anført, at "i tilfælde, hvor der tages udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne ikke nødvendigvis følge alle områder i overenskomsten, men har mulighed for at aftale afvigelser herfra". Arbejdsretten har ikke taget stilling til, i hvilket omfang der kan aftales fravigelser.

Arbejdsretten fandt, at bestemmelsen i § 122, stk. 4, bl.a. må have til formål at sikre arbejdstagerens rettigheder, og at konsekvensen af ikke at opfylde pligten til at tage udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst må være, at arbejdstageren har mindst de rettigheder, som følger af overenskomsten. Det vil sige, at i de tilfælde, hvor der foreligger en relevant sammenlignelig overenskomst, og arbejdsgiveren enten undlader at tage udgangspunkt i denne ved ansættelsen eller ikke konkret aftaler eventuelle fravigelser herfra, vil den fleksjobansatte være berettiget til mindst de rettigheder, som følger af den sammenlignelige overenskomst.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglerne om fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår i fleksjob på områder, som ikke er dækket af overenskomst, har medført uklarhed vedrørende muligheden for at aftale fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst, jf. § 122, stk. 4. Herunder har der været uklarhed om, hvad det indebærer, at parterne skal tage udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst.

Lovforslaget har til formål at præcisere og indføre følgende:

- For fleksjob på virksomheder, som ikke er dækket af en overenskomst, kan der aftales fravigelser fra den rele-

vante sammenlignelige overenskomst. Muligheden for at fravige overenskomsten er ikke begrænset til fravigelser, der har til formål at sikre, at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdsevne og er nødvendige herfor.

- Arbejdsgiveren skal oplyse, hvilken overenskomst der er den sammenlignelige for ansættelsesforholdet.
- Såfremt arbejdsgiveren ønsker at fravige den sammenlignelige overenskomst, skal det konkret angives, hvilke bestemmelser fravigelsen vedrører, således at arbejdstageren kan tage stilling til, om vedkommende er indforstået med at fravige overenskomsten, herunder eventuelt på baggrund af rådgivning fra den overenskomstbærende faglige organisation om de rettigheder, der følger af overenskomsten.
- Fravigelserne må ikke være usaglige og skal begrundes i lønmodtagerens og/eller arbejdsgiverens interesser.

De foreslåede præciseringer og ændringer sker som følge af, at Vestre Landsret i en dom afsagt den 23. marts 2023 i sag BS-15264/2021-VLR har fortolket bestemmelsen i lovens § 122, stk. 4, således, at aftalefriheden, der tilkommer den fleksjobansatte og arbejdsgiveren i forhold til den sammenlignelige overenskomst, er begrænset til fravigelser, der har til formål at sikre, at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdsevne og er nødvendige herfor.

Landsrettens fortolkning medfører, at parterne kun kan aftale fravigelser fra den relevante sammenlignelige overenskomst, hvis fravigelserne kan begrundes med den fleksjobansattes nedsatte arbejdsevne.

I lyset af Vestre Landsrets dom er det ministeriets vurdering, at retstilstanden er uhensigtsmæssig, idet parternes mulighed for at aftale fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst er blevet fortolket for indskrænkende i forhold til intentionen med bestemmelsen ved reformen af førtidspension og fleksjob i 2013, hvor man ændrede fleksjobordningen.

Landsrettens fortolkning af bestemmelsen indskrænker således muligheden for at aftale fravigelser fra en sammenlignelig overenskomst på områder, der ikke er dækket af overenskomst, til at gælde efter samme præmis, som gælder ved fastsættelse af løn og arbejdstid på områder, der er dækket af en overenskomst.

Ved reformen af fleksjob og førtidspension i 2013 blev tilskuddet i fleksjobordningen lagt om, således at arbejdsgiveren ikke skal betale løn for fuld tid, men skal betale løn for det arbejde, der bliver udført, ligesom personer i fleksjob skal have løn for den arbejdsindsats, de reelt yder. Den fleksjobansatte kompenseres for den nedsatte arbejdsevne ved et fleksløn tilskud fra kommunen, der reguleres på baggrund af lønindtægten.

Da det er hensigten med fleksjobordningen fra 2013, at den også skal kunne rumme de særlige tilfælde, hvor en betydelig funktionsnedsættelse gør, at personer ikke kan arbejde med fuld intensitet i de timer, hvor de arbejder, tog man med

reformen højde for, at reglerne om lønfastsættelse afspejler dette, idet der ellers vil være risiko for, at der ikke kan etableres fleksjob i disse tilfælde.

Det blev således muligt på overenskomstdækkede områder efter aftale mellem lønmodtager og arbejdsgiver at fravige overenskomstens bestemmelser om løn og arbejdstid i de situationer, hvor overenskomsten ikke regulerer eller ikke er egnet til at regulere løn og arbejdstid for personer i fleksjob efter reformen. Overenskomstens bestemmelser om løn og arbejdstid kan dog alene fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdssevne i fleksjobbet.

Da løn og øvrige arbejdsvilkår på områder, der ikke er dækket af overenskomst, baseres på en aftale mellem arbejdsgiveren og den fleksjobansatte med udgangspunkt i en eventuel relevant sammenlignelig overenskomst på området, blev der ikke fastsat nærmere regler om fravigelser på disse områder.

Intentionen med den konkrete bestemmelse var således, at der skal tages udgangspunkt i den relevante sammenlignelige overenskomst, men at parterne har mulighed for at aftale afvigelser herfra. Dette er eksempelvis understreget i ministerens svar på spørgsmål nr. 138 til Beskæftigelsesudvalget i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. 53 i folketingsåret 2012-2013.

Det var således intentionen med bestemmelsen, at parterne ikke nødvendigvis skulle følge alle områder i den sammenlignelige overenskomst. Parterne skulle have mulighed for at aftale fravigelser fra overenskomsten. Sådanne fravigelser kunne også gælde andre vilkår end løn og arbejdstid.

Det var dermed ikke intentionen, at fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst på området alene skulle have til formål at afspejle den ansattes nedsatte arbejdssevne, ligesom det ikke var intentionen, at parterne ikke skulle kunne aftale fravigelser af andre vilkår end løn og arbejdstid.

Med retstilstanden som følge af ovennævnte dom fra Vestre Landsret er arbejdsgivere i stort omfang forpligtede til at give fleksjobansatte på områder, der ikke er dækket af overenskomst, de løn og arbejdsvilkår, som følger af den relevante sammenlignelige overenskomst på området. Med forslaget kommer det til at fremgå tydeligt, at parterne konkret kan aftale fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst. Det vil således klart fremgå, at eventuelle fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst skal aftales konkret.

Det vil med forslaget fremgå tydeligt, at der gælder forskellige regler i forhold til at aftale eventuelle fravigelser henholdsvis på overenskomstdækkede områder og på områder, der ikke er dækket af overenskomst.

Med den foreslåede præcisering vil arbejdsgiveren og den fleksjobansatte fortsat skulle tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst.

Med forslaget præciseres det, at parterne kan aftale fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst, og at arbejdsgiveren skal oplyse hvilken overenskomst, der er den sammenlignelige. På denne måde kan arbejdstageren tage stilling til, om vedkommende er indforstået med at fravige overenskomsten, herunder evt. på baggrund af rådgivning fra den overenskomstbærende faglige organisation om de rettigheder, der følger af overenskomsten.

Såfremt arbejdsgiveren ønsker at fravige overenskomsten, skal det konkret angives, hvilke bestemmelser fravigelsen vedrører.

Fravigelserne må ikke være usaglige og skal begrundes i lønmodtagerens og/eller arbejdsgiverens interesser.

Den retstilstand, der følger af Arbejdsrettens dom i sag 2022-240, vedrørende fortolkningen af pligten til at tage udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst, vil være uændret med forslaget.

Parterne vil således også konkret kunne aftale, at den sammenlignelige overenskomsts bestemmelser fraviges i ansættelsesforholdet, uden at dette skal kunne begrundes i den nedsatte arbejdssevne. Parterne vil med den foreslåede præcisering således også kunne aftale fravigelser af andre vilkår end løn og arbejdstid.

Bestemmelsen i den gældende § 122, stk. 4, 4. pkt., om, at den overenskomstbærende faglige organisation efter aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte modtager en kopi af aftalen om fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst, er fortsat gældende.

Arbejdsgiveren vil som hidtil skulle iagttage øvrig lovgivning på området. I den forbindelse henledes opmærksomheden på forskelsbehandlingsloven, der forbyder forskelsbehandling blandt andet på grund af handicap.

Arbejdsgiveren vil fortsat kun skulle betale løn for det arbejde, der bliver udført. Aflønningen i fleksjobbet vil derfor fortsat kunne afspejle den ansattes nedsatte arbejdssevne, herunder en nedsat arbejdsintensitet. Det betyder, at hvis det bliver vurderet, at den fleksjobansatte arbejder med en nedsat intensitet i fleksjobbet, kan den fleksjobansatte få enten en reduceret løn for de timer, den pågældende arbejder, eller fuld løn for færre timer, end den pågældende arbejder; i begge tilfælde svarende til den nedsatte arbejdsintensitet.

2.2. Forenklet beregning af fleksløntilskud under sygdom, barsel og jobafklaringsforløb

2.2.1. Gældende ret

De gældende regler om beregning af fleksløntilskud er reguleret i § 123 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 22. maj 2022 med senere ændringer. Efter lovens § 123, stk. 1, beregnes fleksløntilskuddet med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløs-

hedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 503 af 11. maj 2023. Beløbet udgør i 2023 19.333 kr. og udbetales månedsvis bagud.

Fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af lønindtægten fra fleksjobbet, inklusiv pensionsbidrag, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 15.817 kr. (2023-niveau), jf. § 123, stk. 2, 1. pkt. Herefter nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 15.817 kr. (2023-niveau) pr. måned før skat, jf. § 123, stk. 2, 2. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Når fleksløntilskuddet beregnes, sker det med udgangspunkt i den forudgående måneds lønindtægt, således at juni måneds lønindtægt indgår i beregningen for juli måneds fleksløntilskud. Årsagen til dette er, at oplysningerne til brug for beregning af fleksløntilskuddet sker på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret.

Fleksløntilskuddet og løn fra arbejdsgiveren kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til den løn, der bliver udbetalt for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling, jf. den gældende § 123, stk. 3.

De gældende regler om fleksløntilskud under sygdom og barsel m.v. fremgår af lovens § 124, stk. 2 og 3. Efter den gældende § 124, stk. 2, i loven er personer, der modtager løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, berettiget til fleksløntilskud i sygdoms-, barsels- eller sorgorlovsperioden. Fradragsreglerne for beregning af fleksløntilskuddet, jf. lovens § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse i dette tilfælde. Det vil sige, at fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. af lønindtægten, indtil indtægten inklusiv arbejdsgiverens og den ansattes pensionsbidrag pr. måned før skat udgør 15.817 kr. (2023-niveau). For den lønindtægt, der ligger over 15.817 kr. pr. måned før skat, nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct.

Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom, barsel eller sorgorlov i fleksjobbet, modtager syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Sygedagpenge bliver udbetalt for det antal timer, som personen op til sygdomsperioden er ansat til og beregnes efter regler fastsat i medfør af den gældende § 49 i lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1263 af 2. september 2022. Barselsdagpenge udbetales for det antal timer, som personen op til barsels- eller sorgorlovsperioden er ansat til. Beløbet er beregnet efter reglerne fastsat på baggrund af den gældende § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1391 af 30. september 2022. Ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb udbetales med et månedligt beløb, der afhænger af, om den pågældende er forsørger eller ej, samt om den pågældende er under 25 år og bor hjemme hos en eller begge forældre, jf. § 69 j i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 22. juni 2023.

Syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse

suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Når arbejdsgiveren ikke udbetaler løn under sygdom eller barsel, sker der således fuldt fradrag for de udbetalte syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb i fleksløntilskuddet.

Når der i en måned udbetales syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse suppleret med fleksløntilskud, og i samme måned udbetales løn og fleksløntilskud, opdeles måneden i to perioder, hvor fleksløntilskuddet beregnes.

Nedsættelsen af fleksløntilskuddet i forhold til perioden med løn sker i forhold til månedens samlede antal arbejdsdage og ikke kun for dagene med udbetalt løn. Flexløntilskuddet beregnes først med fradrag af den fulde månedlige lønindtægt, da det er lønindtægten for den forudgående måned, der anvendes ved beregningen af fleksløntilskuddet, og nedsættes derefter forholdsmæssigt svarende til det antal dage, som der udbetales løn for. Beregningen af fleksløntilskuddet under sygdom eller barsel sker ved, at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelsen fradrages fuldt ud i fleksløntilskuddet og beregnes derefter forholdsmæssigt for det antal dage, hvor den pågældende er syg.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De gældende regler om beregning af fleksløntilskud er komplicerede og der er derfor behov for at ændre reglerne dels for at sikre borgerne retssikkerhed, dels for at gøre kommunernes beregning af fleksløntilskud administrativt enklere. En opgørelse, der vedrører perioden fra 1. januar 2020 til 31. oktober 2020, viser bl.a., at Ankestyrelsen har omgjort eller hjemvist 50 pct. af de indkomne klagesager vedrører beregning af fleksløntilskud.

Videre viser en fokusrevision fra 2021, at reglerne om blandt andet fleksløntilskud er et af de områder i lovgivningen på fleksjobområdet, som kommunerne finder vanskeligst at administrere. Kommunerne har bl.a. udfordringer med at beregne fleksløntilskuddet til borgeren korrekt, når borgeren holder ferie, er syg eller på barsel.

Beregningen af fleksløntilskuddet på den måde, som angivet ovenfor i afsnit 2.2.1., medfører, at en fleksjobansat under sygdom eller barsel i nogle tilfælde modtager en højere samlet indtægt, end andre personer ansat i fleksjob.

Det foreslås derfor, at udbetalte syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse vil skulle medføre fuldt fradrag i fleksløntilskuddet. Hvis der vil blive udbetalt løn og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse, i samme måned, vil det beregnede fradrag af lønnen, jf. § 123, stk. 2, i loven, og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse skulle lægges sammen, og fradrages i fleksløntilskuddet. Den foreslåede ændring vil medføre en

forenkling af beregningen af fleksløntilskuddet i måneder, hvor der både udbetales løn og syge- eller barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Det foreslås endvidere, at fleksløntilskud og syge- eller barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse tilsammen højst må kunne udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling. Det vil betyde, at en fleksjobansat ikke vil kunne få mere udbetalt i samlet indtægt i måneder med sygdom, barsel eller ressourceforløbsydelse.

2.3. Beregning af lønloft i et fleksjob

2.3.1. Gældende ret

Efter § 123, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan fleksløntilskuddet og lønnen m.v. i et fleksjob tilsammen maksimalt udgøre niveauet for lønnen ved ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling. Derved vil personer på sammenlignelige ansættelsesvilkår ikke kunne opleve en indkomstfremgang ved overgang fra ordinær beskæftigelse til fleksjob samtidig med, at ordinært ansatte medarbejdere ikke vil opleve, at en ansat i fleksjob samlet set vil have en højere indtægt pr. måned end en ordinært ansat.

Det er arbejdsgiveren, som skal oplyse, hvad den ansatte i fleksjobbet ville være berettiget til i løn, hvis den pågældende var ansat på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling, jf. bekendtgørelse nr. 250 af 24. februar 2022 om beregning af og fradrag i fleksløntilskud. Arbejdsgiverens oplysning om, hvad lønnen på fuld tid på ordinære vilkår er, udgør loftet for, hvad fleksløntilskud og løn tilsammen højst kan udgøre (lønloftet).

Med løn på fuld tid forstås lønnen, som den fleksjobansatte ville få, hvis den fleksjobansatte var ansat på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling. Der ses således på lønnen på fuld tid på det pågældende arbejdsområde, dvs., uden arbejdstidsnedsættelse og uden evt. reduktion af timelønnen på baggrund af den nedsatte arbejdsevne. Hvis der ydes tillæg i form af kvalifikationstillæg, genetillæg, aften/nattillæg, weekendtillæg m.v., skal arbejdsgiveren oplyse den gennemsnitlige månedsløn for en medarbejder, der er ansat på ordinære vilkår i samme stilling.

Hvis den fleksjobansatte er ansat i et job, som arbejdsgiveren ikke normalt udbyder som fuldtidsarbejde, men som er oprettet med henblik på, at den fleksjobansatte f.eks. kan arbejde i 5 timer om ugen med nedsat intensitet, skal arbejdsgiveren angive den fulde timeløn for arbejde med fuld intensitet og derefter gange med 160,333 timer for at udregne den fulde månedsløn.

Hvis den fleksjobansattes løn stiger i løbet af ansættelsen, hæves lønloftet for fleksløntilskud og løn, således at loftet udgør lønnen ved ansættelse på fuld tid inklusiv lønstigningen. Det samme gælder, hvis den fleksjobansatte får tillæg

som f.eks. anciennitetstillæg og funktionstillæg eller overarbejdsbetaling. Den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet (løn og fleksløntilskud) kan således sammenlagt højst udgøre det beløb, som en ansat på ordinære vilkår ville modtage i løn inklusiv evt. tillæg m.v. Det vil altid være arbejdsgiveren, som skal oplyse om lønloftet, herunder om ændringer som følge af eventuelle lønstigninger og udbetaling af ferietillæg.

Kommunerne har efter de gældende regler ikke hjemmel til at foretage beregninger af lønloftet, da det er arbejdsgiverens oplysninger om lønnen, der skal lægges til grund. Kommunerne skal dog sikre, at udbetaling af fleksløntilskud sker på et korrekt grundlag, og at alle nødvendige oplysninger for at kunne beregne fleksløntilskuddet m.v. indgår i sagen. Kommunen skal derfor sikre, at arbejdsgiveren giver oplysninger om, hvad lønloftet udgør.

2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det forhold, at kommunerne ikke kan foretage beregning af lønloftet, da det er arbejdsgiverens oplysninger om lønnen, der skal lægges til grund, indebærer, at kommunerne i nogle tilfælde kan have svært ved at sikre, at løn og fleksløntilskud tilsammen ikke overstiger fuldtidslønnen i samme stilling på ordinære vilkår. Dette gælder særligt, når den fleksjobansatte ansættes i et job, som arbejdsgiveren ikke normalt udbyder som fuldtidsarbejde, eller når der efterfølgende sker ændringer i løn, tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v., siden aftalen om fleksjobansættelsen er indgået.

Det foreslås, at det indskrives i loven, at det er arbejdsgiveren, der vil skulle oplyse om den løn, der vil blive udbetalt for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling inklusiv tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v.

Det foreslås videre, at kommunerne vil få adgang til at beregne lønloftet på baggrund af oplysninger fra arbejdsgiveren om løn, tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v., når arbejdsgiveren ikke har indberettet oplysninger om den samlede fulde månedsløn. Forslaget vil give kommunerne mulighed for at beregne lønloftet på baggrund af de oplysninger, som arbejdsgiveren har indberettet, f.eks. oplysninger om timeløn, det procentvise pensionsbidrag m.v., når oplysningerne ikke udgør den samlede fulde månedsløn. Dette vil også være tilfældet, hvor lønloftet skal forhøjes som følge af udbetaling af f.eks. kvalifikationstillæg, bonus, feriegodtgørelse, ferietillæg og udbetaling fra fritvalgsordninger.

Det foreslås videre, at den gældende bemyndigelsesbestemmelse udvides, således at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om, hvad der kan indgå i lønloftet og hvordan kommunerne vil skulle beregne lønloftet.

De elementer, der vil skulle indgå i lønloftet og beregningen heraf vil svare til det, der i dag fremgår af vejledning om

fleksløntilskud m.v. for så vidt angår fastsættelse af lønloftet, som er beskrevet i afsnit 3.2.1. om gældende ret.

Den foreslåede ordning vil gøre det administrativt lettere for arbejdsgiverne og kommunerne at fastsætte lønloftet, særligt i forhold til jobs, som normalt ikke tilbydes til fuldtidsansatte. Desuden vil den foreslåede ordning sikre en lettere og korrekt forvaltning for kommunerne. Kommunerne vil ikke skulle bruge ressourcer på at få arbejdsgiveren til at oplyse om den samlede fulde månedsløn, når kommunerne på baggrund af andre oplysninger givet af arbejdsgiveren, vil kunne beregne lønloftet. Desuden vil kommunerne ikke skulle efterregulere fleksløntilskuddet, da der fra første udbetalingsmåned, vil kunne udbetales et korrekt fleksløntilskud.

2.4. Beregning af fleksløntilskud og fleksbidrag ved udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og ved ferie med ledighedsydelse

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. Beregning af fleksløntilskud og fleksbidrag ved udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v.

Arbejdsgiveren skal betale løn for det arbejde, en person i fleksjob udfører, således at personen i fleksjob får løn for den arbejdsindsats, personen reelt yder. Den fleksjobansatte kompenseres for den nedsatte arbejdsevne med et fleksløntilskud, som kommunen udbetaler. Den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet består således af løn fra arbejdsgiveren suppleret med et tilskud fra kommunen.

Udbetaling af fleksløntilskud fra kommunen forudsætter, at der er en lønudbetaling fra arbejdsgiveren. Flexløntilskuddet skal supplere den løn, der på grund af den fleksjobansattes nedsatte arbejdsevne er mindre end lønnen for fuldtidsarbejde.

Ankestyrelsen har i principmeddelelsen, offentliggjort den 17. juni 2021 som 12-21, fastslået, at ved beregningen af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste skal der tages udgangspunkt i vedkommendes seneste lønindtægt i fleksjobbet inden overgangen til hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Et eventuelt fleksløntilskud indgår derfor ikke i beregningen af den tabte arbejdsfortjeneste.

Ankestyrelsen har endvidere i principmeddelelsen, offentliggjort den 3. maj 2023 som 6-23, om, at tabt arbejdsfortjeneste ikke er lønindtægt efter reglerne om fleksløntilskud, truffet afgørelse om, at hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter serviceloven ikke er en lønindtægt efter reglerne om fleksløntilskud, hvorfor kommunerne ikke kan udbetale fleksløntilskud som supplement til hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Den tabte arbejdsfortjeneste skal endvidere ikke indgå i beregningen af fleksløntilskuddet. Baggrunden for afgørelsen er, at hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste er en ydelse, der udbetales efter ser-

viceloven, og dermed ikke løn, der udbetales af en arbejdsgiver i et ansættelsesforhold.

Dette indebærer, at der ikke kan udbetales fleksløntilskud, hvis der udbetales hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter §§ 42 og 43 i serviceloven for alle den fleksjobansattes arbejdstimer. Fra den 1. januar 2024 flyttes reglerne om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til § 87 i barnets lov.

Det samme vil gøre sig gældende for det vederlag, som udbetales ved pasning af døende nærtstående, jf. §§ 119 og 120 i serviceloven.

Det fremgår af den gældende § 7 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021, at kommunen har ret til et særligt fleksbidrag fra staten, når kommunen modtager refusion på 20 pct. af udbetalt fleksløntilskud.

Det særlige fleksbidrag beregnes på baggrund af det beløb, som fleksløntilskuddet beregnes af, jf. § 123, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Bidraget kan pr. måned maksimalt udgøre 30 pct. af det beløb, som er nævnt i § 123, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, efter fradrag af det beløb, kommunen er berettiget til i refusion. Bidraget efter 2. pkt. kan højst udgøre 4.680 kr. (2023-niveau). Bidraget afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Det særlige fleksbidrag nedsættes med 20 pct. af en persons lønindtægt i fleksjobbet og af anden lønindtægt. Nedsættelse af bidraget foretages på samme måde som ved fradrag for lønindtægt ved beregning af fleksløntilskud, jf. § 123, stk. 2, og § 139, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf, dog således, at den fleksjobansattes og arbejdsgiverens samlede bidrag til en pensionsordning ikke indgår i beregningen af nedsættelsen af det særlige fleksbidrag.

Efter de gældende regler kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler for, hvordan fleksbidraget skal beregnes, når der ikke er indberettet lønoplysninger til indkomstregisteret i en given periode.

Disse regler er fastsat i § 25 i bekendtgørelse nr. 572 af 24. maj 2023 om finansiering af visse offentlige ydelser, der udbetales af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne.

Det fremgår endvidere af bekendtgørelsen, at det særlige fleksbidrag fra staten, jf. § 4, stk. 3, i bekendtgørelsen beregnes pr. måned. Det særlige fleksbidrag beregnes fra det tidspunkt, hvor kommunen modtager 20 pct. i refusion fra staten af udbetalt fleksløntilskud i en eller flere uger inden for en kalendermåned. Ved beregningen af det særlige fleksbidrag anvendes den lønindtægt fra fleksjobbet og evt. anden lønindtægt, som er indberettet til indkomstregisteret for den periode beregningen omfatter.

Det fremgår af § 25 i bekendtgørelsen, at hvis der i indkomstregisteret ikke er indberettet en lønindtægt for perioden, skal den senest kendte indberettede lønindtægt for forudgående måneder anvendes. Er der ikke lønoplysninger for en periode i indkomstregisteret, beregnes og udbetales det særlige fleksbidrag ikke.

Samtidigt fremgår det, at lønnen er før skat og arbejdsmarkedsbidrag fratrukket personens eget bidrag til ATP.

2.4.1.2. Beregning af fleksløntilskud ved ferie med ledighedsydelse

Det følger af § 74 e, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 22. juni 2023, at personer, der er ansat i fleksjob, har ret til ledighedsydelse under ferie. En person, der i hele ferieåret fra den 1. september til den 31. august, har modtaget ledighedsydelse, optjener ret til 25 dages ferie med ledighedsydelse, jf. lovens § 74 e, stk. 3, 1. og 3. pkt. Personer, der er ansat i fleksjob, optjener ret til ferie efter ferielovens regler. Der optjenes således 2,08 feriedage pr. måned.

Personer, der har modtaget ledighedsydelse inden ansættelsen i fleksjob, optjener ligeledes ret til ferie med ledighedsydelse for 2,08 dag pr. måned med ledighedsydelse.

Når der er optjent ret til ferie med ledighedsydelse, jf. lovens § 74 e, stk. 1, kan personen afholde ferie med løn eller feriegodtgørelse og ferie med ledighedsydelse for det antal dage, som der er optjent ret til. Den fleksjobansatte kan dog højst holde 25 dages ferie med løn under ferie eller feriegodtgørelse eller ledighedsydelse, jf. lovens § 74 e, stk. 5.

Den fleksjobansatte kan ikke modtage fleksløntilskud for de samme feriedage, som der udbetales ledighedsydelse for, jf. § 10, stk. 2, 1. og 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 250 af 24. februar 2022 om beregning af og fradrag i fleksløntilskud. Det betyder, at fleksløntilskuddet alene kan udbetales for de feriedage, hvor der enten modtages løn eller feriegodtgørelse under ferie. Der skal således ske en forholdsmæssig reduktion af fleksløntilskuddet med det antal dage, som der udbetales ledighedsydelse for.

Når der både holdes ferie med løn eller feriegodtgørelse og ferie med ledighedsydelse, skal der foretages et forholdsmæssigt fradrag i fleksløntilskuddet for de dage, hvor der udbetales ledighedsydelse.

Da fleksløntilskuddet den følgende måned beregnes på baggrund af en lavere lønindtægt på grund af ferieafholdelse, skal der efterfølgende ske efterregulering af fleksløntilskuddet på baggrund af den reelle lønindtægt i måneden efter ferieafholdelsen. Hvis det er muligt, skal efterreguleringen ske fuldt ud i den følgende måneds fleksløntilskud eller ledighedsydelse. Er dette ikke muligt, sker fradraget i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4.2.1. Beregning af fleksløntilskud og fleksbidrag ved udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v.

I dag er der ikke regler for, hvordan erstatning for hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter §§ 42 og 43 i serviceloven skal behandles i forhold til udbetaling af fleksløntilskud. På baggrund af Ankestyrelsens principmeddelelse, offentliggjort den 3. maj 2023 som 6-23 om, at tabt arbejdsfortjeneste ikke er lønindtægt efter reglerne om fleksløntilskud, er der derfor behov for at fastsætte nærmere regler om, hvordan hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag efter serviceloven, og hvordan hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter barnets lov, nr. 721 af 13. juni 2023, som træder i kraft den 1. januar 2024, skal indgå i beregningen af fleksløntilskud.

Det foreslås derfor, at beskæftigelsesministeren vil få bemyndigelse til at fastsætte regler om, at hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag efter henholdsvis serviceloven og barnets lov vil skulle indgå i beregningen om fleksløntilskud på samme måde som lønindtægt.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at personer, der modtager hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag efter serviceloven og barnets lov, vil kunne få udbetalt fleksløntilskud som supplement til den tabte arbejdsfortjeneste eller plejevederlaget på samme måde som ved lønindtægter. Dette gælder både i situationer, hvor der udbetales løn samtidig med tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag og hvor der alene udbetales tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag.

På baggrund af den foreslåede ændring i § 139, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v. vil skulle indgå i beregningen af fleksløntilskud, er der behov for at indsætte en bestemmelse i § 7, stk. 4, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne om, at beskæftigelsesministeren endvidere vil kunne fastsætte nærmere regler for, hvordan fleksbidraget skal beregnes, hvis der udbetales andre indtægter end løn, som indgår i beregningen af fleksløntilskuddet.

Reglerne i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen vil blive fastsat i § 25 i bekendtgørelse om finansiering af visse offentlige ydelser, der udbetales af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Reglerne vil svare til de gældende regler om beregning af det særlige fleksbidrag på baggrund af løn. Der vil således blive fastsat regler om, at hjælp til erstatning af tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag vil skulle indgå på samme måde som løn, når det særlige fleksbidrag skal beregnes. Det betyder, at det særlige fleksbidrag beregnes fra det tidspunkt, hvor kommunen modtager 20 pct. i refusion fra staten af udbetalt fleksløntilskud i en eller flere uger inden for en

kalendermåned. Ved beregningen af det særlige fleksbidrag vil der skulle anvendes oplysninger om udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag, som er indberettet til indkomstregisteret for den periode, som beregningen omfatter.

Det beløb, som vil skulle anvendes ved tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag er før skat og arbejdsmarkedsbidrag fratrukket personens eget bidrag til ATP.

2.4.2.2. Beregning af fleksløntilskud ved ferie med ledighedsydelse

Der er behov for at forenkle beregningen af fleksløntilskud, når der udbetales ledighedsydelse under ferie for en ansat i fleksjob. Baggrunden for dette er, at for perioder med ferie, hvor der udbetales ledighedsydelse, sker fradraget for dage med ledighedsydelse i den måned, hvor ledighedsydelsen udbetales, mens fradraget for ferie med løn, feriegodtgørelse eller løn sker med udgangspunkt i indtægten for den forudgående måned. Det medfører, at kommunen skal foretage en efterregulering af fleksløntilskuddet i de efterfølgende måneder, da lønindtægten m.v. vil være lavere i måneden efter ferie med ledighedsydelse på grund af den forskudte beregning.

Det foreslås derfor, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 139, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udvides, således at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om, hvordan andre indtægter, ud over løn, herunder ledighedsydelse under ferie vil skulle indgå i beregningen af fleksløntilskuddet.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler, der vil medføre, at udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag efter serviceloven og barnets lov, vil indgå i beregningen af fleksløntilskud på samme måde som lønindtægt fra et fleksjob, anden lønindtægt og indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse.

Ændringen vil betyde, at der kan ske udbetaling med fradrag i fleksløntilskud, når der samtidig sker udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag.

Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler, der vil betyde, at fradrag for ledighedsydelse under ferie til en ansat i fleksjob sker i måneden efter, at ledighedsydelsen er udbetalt i lighed med, hvad der gælder i forhold til løn m.v.

Beregning af fleksløntilskud ved udbetaling af ledighedsydelse under ferie vil således blive foretaget på samme måde som ved udbetaling af feriegodtgørelse udbetalt af arbejdsgiveren, feriegodtgørelse indbetalt til Feriekonto, en feriekasse m.v., sygedagpenge og ressourceforløbsydelse og barselsdagpenge.

For så vidt angår udbetaling af ledighedsydelse under ferie til en ansat i fleksjob vil kommunerne ikke længere i samme omfang som i dag skulle foretage efterregulering af

fleksløntilskud i op til 2 måneder efter, at ferie med ledighedsydelse er afholdt. Dette vil medføre både en mindre administrativ lettelse for kommunerne, og at det bliver lettere for den fleksjobansatte at overskue sin økonomi.

2.5. Mulighed for i særlige tilfælde at bevare pensionstillæg ved bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Førtidspension og folkepension

Ret til førtidspension efter regler gældende fra 2003 (ny ordning) reguleres i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 25. april 2022, som senest ændret ved § 12 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

Førtidspension kan som udgangspunkt kun tilkendes personer i alderen fra 40 år til folkepensionsalderen, jf. lovens § 16, stk. 1. Personer i alderen fra 18 til 39 år kan dog tilkendes førtidspension, hvis det er dokumenteret, eller det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i relevante jobafklaringsforløb, ressourceforløb eller aktiverings-, revaliderings-, behandlingsmæssige eller andre foranstaltninger, jf. lovens § 16, stk. 2. Det er i begge tilfælde en betingelse for at få tilkendt førtidspension, at personens arbejdsevne er varigt nedsat, og at nedsættelsen er af et sådant omfang, at den pågældende uanset mulighederne for støtte efter den sociale eller anden lovgivning, herunder beskæftigelse i fleksjob, ikke vil være i stand til at blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde, jf. § 16, stk. 3.

Ved indførelsen af den nye ordning i 2003 blev førtidspensionsydelsen gjort til én samlet skattepligtig ydelse, som skulle dække forsørgelsen. Den samlede førtidspensionsydelse kunne medtages til udlandet, når betingelserne for at medtage pensionen til udlandet i øvrigt var opfyldt. Ved lov nr. 1380 af 23. december 2012 om reform af førtidspension og fleksjob, herunder indførelse af ressourceforløb, rehabiliteringsteam, fleksløntilskud m.v. blev førtidspensionsydelsen opdelt, således at ydelsen fortsat som udgangspunkt udgør én samlet ydelse, men hvor en del af ydelsen består af et pensionstillæg, som ikke kan medbringes ved bopæl i udlandet. Lovændringen blev indført ved en ændring af § 3 i lov om social pension. Det fremgår således bl.a. af § 3, stk. 5, 1. pkt., i lov om social pension, at retten til at modtage pension i udlandet bl.a. omfatter førtidspension, bortset fra førtidspensionens pensionstillæg. Ændringen omfatter alle, der tager bopæl i udlandet den 1. januar 2013 eller senere.

Førtidspension efter ordningen fra 2013 betragtes efter praksis altid som én samlet pensionsbestanddel. Det betyder også, at hvis en pensionist flytter til et land, hvor der ikke er ret til fuld førtidspension, det vil sige førtidspensionens samt pensionstillæg, vil en sådan ændring blive betragtet som en

ændring i de personlige forhold, som indebærer, at Udbetaling Danmark vil foretage en ny beregning af pension.

Ret til førtidspension efter reglerne gældende før 2003 (gammel ordning) reguleres i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 25. april 2022, som senest ændret ved § 11 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

Der tilkendes ikke længere førtidspension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., da alle nye tilkendelser af førtidspension siden 2003 tilkendes efter lov om social pension.

Førtidspension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. består af grundbeløb og pensionstillæg. Herudover består de forskellige førtidspensionstyper af et eller flere tillæg.

Der findes følgende førtidspensionstyper:

- Almindelig førtidspension, der består af grundbeløb, invaliditetsbeløb, ekstra tillægsydelse og pensionstillæg.
- Forhøjet almindelig førtidspension, der består af grundbeløb, førtidsbeløb, ekstra tillægsydelse og pensionstillæg.
- Mellemste førtidspension, der består af grundbeløb, invaliditetsbeløb og pensionstillæg.
- Højeste førtidspension, der består af grundbeløb, invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb og pensionstillæg.

2.5.1.2. Grundlæggende betingelser for åbning af ret til og eksport af pension

Retten til pension er som hovedregel betinget af, at modtageren har dansk indfødsret, har fast bopæl i Danmark samt har haft mindst tre års fast bopæl i riget mellem det fyldte 15. år og til det tidspunkt, hvor pensionen ydes, jf. § 2, 3 og 4. Det vil sige, at åbning af retten til social pension optjenes på grundlag af bopæl her i riget. Betingelserne om indfødsret, bopæl og optjening er dog fraveget, hvor EU-forordningerne har forrang i forhold til de nationale regler.

Det følger af § 3, stk. 1, i lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at retten til pension som udgangspunkt er betinget af, at modtageren har fast bopæl i Danmark eller hyre på dansk skib.

Personer med dansk indfødsret, som tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension, bevarer dog retten til pension, hvis de efter det fyldte 15. år har haft fast bopæl i Danmark i mindst 10 år eller i mindst 1/4 af tiden fra det fyldte 15. år til det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes, jf. hhv. § 3, stk. 3, i lov om social pension og § 3, stk. 2, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. Bopælskravet skal være opfyldt umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes.

Det følger endvidere af § 3, stk. 5, i lov om social pension, at retten til at modtage pension i udlandet bl.a. omfatter folkepensionens grundbeløb og førtidspension, bortset fra førtidspensionens pensionstillæg.

Det følger endvidere af § 3, stk. 4, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at retten til at modtage pension i udlandet omfatter pensionsgrundbeløb, invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb, førtidsbeløb, ekstra tillægsydelse, tillæg efter §§ 16 (bistandstillæg) og 17 (varmetillæg) og invaliditetsydelse.

Pensionstillæg kan alene medtages til et EU-/EØS-land, Schweiz eller til dels Storbritannien, jf. nærmere neden for afsnit 2.5.1.3.

Ret til folkepension reguleres i lov om social pension. Folkepension er en social forsørgelsesydelse til personer i folkepensionsalderen, der består af et grundbeløb og et pensionstillæg. Der kan endvidere ydes supplerende pensionsydelse (ældrecheck). Folkepensionister har herudover mulighed for at søge om forskellige tillæg. Folkepensionister har ret til at få udbetalt dansk pension inden for EU-/EØS, Schweiz eller Storbritannien.

Retten til at modtage pension efter hhv. § 3, stk. 1-5, i lov om social pension og § 3, stk. 1-4 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. skal fortolkes i overensstemmelse med forordning 883/04, jf. afsnit 2.5.1.3. nedenfor.

2.5.1.3. Forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger

Forordning 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger (herefter forordning 883/04) indeholder regler, der koordinerer EU-medlemsstaternes lovgivning om social sikring for personer, der udnytter retten til fri bevægelighed inden for EU. Reglerne skal sikre, at disse personer ikke mister optjente rettigheder til social sikring og samtidig forhindre, at der optjenes ret til social sikring i flere medlemsstater samtidig. Som følge af EU's aftale med EØS-landene samt EU's aftale med Schweiz, gælder forordningen også i disse lande. Ifølge EU's udtrædelsesaftale med Storbritannien gælder forordningen endvidere for personer, der bevæger sig mellem EU og Storbritannien og deres familiemedlemmer, når de har udnyttet den fri bevægelighed i EU senest den 31. december 2020, så længe de opfylder betingelserne for at være omfattet af aftalen. For personer, der bevæger sig mellem EU og Storbritannien efter den 31. december 2020, gælder Handels- og Samarbejdsaftalen mellem EU og Storbritannien.

Forordningen koordinerer bl.a. sociale sikringsydelser i form af ydelser ved alderdom (pension) og invaliditet (førtidspension), jf. forordningens artikel 3, stk. 1.

Forordningens regler om social sikring hviler bl.a. på ligebe-

handlingsprincippet, sammenlægningsprincippet og eksportabilitetsprincippet.

Ligebehandlingsprincippet sikrer, at statsborgere i en medlemsstat i relation til sociale sikringsydelser ligestilles med statsborgere i den medlemsstat, i hvilken de er bosat eller beskæftiget. Omvendt er de også forpligtede til at bidrage til de ordninger, de er dækket af. Forordningen medfører derfor, at et eventuelt krav om statsborgerskab i de nationale sikringslovgivninger ikke kan gøres gældende over for de personer, som er omfattet af forordningen. Ligebehandlingsprincippet indebærer således et forbud mod både direkte og indirekte diskrimination, f.eks. ved at opstille tildelingskriterier, som uanset at disse formelt fremstår som neutrale, reelt gør det lettere for statens egne statsborgere at opfylde dem end for andre EU-/EØS-borgere og borgere fra Schweiz og – for så vidt de er omfattet af udtrædelsesaftalen – Storbritannien.

Sammenlægningsprincippet sikrer, at personer ikke mister rettigheder under erhvervelse, fordi de flytter til en anden medlemsstat eller får arbejde i en anden medlemsstat.

Sammenlægningsprincippet anvendes både ved åbning af ret til ydelser og ved beregning af ydelser. Sammenlægning for at erhverve ret til en ydelse betyder, at hvis et lands lovgivning indeholder bestemmelser om, at en person skal have været f.eks. forsikret eller beskæftiget en vis tid, inden den pågældende kan opnå ret til ydelser, skal der ved afgørelsen af, om sådanne betingelser er opfyldt, tages hensyn til, at personen har været forsikret eller beskæftiget m.v. i en anden medlemsstat. Forsikrings-, beskæftigelses- og bopælsperioder (kvalifikationsperiode), der er gennemført under en anden medlemsstats lovgivning, skal med andre ord tages i betragtning, som om de var gennemført i henhold til lovgivningen i det pågældende land.

Eksportabilitetsprincippet indebærer, at sociale sikringsydelser kan udbetales overalt inden for EU/EØS, Schweiz og – for så vidt udtrædelsesaftalen finder anvendelse – Storbritannien. Eksportabilitetsprincippet beskytter dermed erhvervede rettigheder og sikrer mod indtægtstab som følge af flytning til eller ophold i en anden medlemsstat end den, hvorfra ydelsen udredes. Det har f.eks. relevans for pensionister, der flytter til en anden medlemsstat, men som dermed fortsat kan få udbetalt deres optjente pension.

Med forordning 883/04 blev persongruppen, der var omfattet af den tidligere forordning 1408/71, udvidet til også at omfatte ikke-erhvervsaktive personer. Ifølge betragtning nr. 42 til forordningen fremgår det, at der under hensyntagen til den danske bopælsbaserede pensionsordning er indsat en særlig optegnelse i bilag XI vedrørende ikke-erhvervsaktive personers adgang til dansk social pension samt eksport af dansk social pension efter en bopælsperiode på 10 år i Danmark. Bilag XI indeholder en beskrivelse af særlige bestemmelser for anvendelse af det enkelte medlemslands lovgivning, som har betydning for bl.a. tilkendelse af ydelser i det enkelte land ved anvendelsen af forordningen.

I bilag XI, stk. 2, litra a) fremgår det, at uanset sammenlægningsprincippet i artikel 6 kan ikke-erhvervsaktive personer ikke sammenlægge optjeningsperioder tilbagelagt i andre stater med henblik på at opfylde bopælskravet på tre år i den danske pensionslov. Det fremgår endvidere af 2. pkt., at eksportabilitetsprincippet i artikel 7 ikke finder anvendelse for dansk social pension, som ikke-erhvervsaktive personer har erhvervet ret til. Disse personer kan herefter alene eksportere efter pensionslovens gældende regler, dvs. efter 10 års bopæl i Danmark, jf. lovens § 3, stk. 3. Der henvises i øvrigt til ligebehandlingsprincippet i artikel 4.

Ikke-erhvervsaktive personer er personer, der ikke har haft erhvervsmæssig beskæftigelse i en eller flere medlemsstater. Det betyder, at personen ikke falder ind under kategorierne lønnet beskæftigelse, selvstændig virksomhed, arbejdsløs eller værnepligtig og er omfattet af dansk lovgivning.

Af bilag XI, stk. 2, litra b) fremgår det, at begrænsning i litra a), 2. pkt. ikke finder anvendelse for familiemedlemmer til personer, der er eller har været erhvervsaktive i Danmark eller for studerende i Danmark og deres familiemedlemmer. Disse personer har således ret til sammenlægning og eksport efter forordningens bestemmelser, selvom de er ikke-erhvervsaktive. Der skal ved ”familiemedlemmer” forstås ægtefællen, mindreårige børn samt myndige børn med krav på forsørgelse, jf. artikel 1, litra i, pkt. 2.

2.5.1.4. Reglerne om social sikring i Handels- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side

Handels- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side finder anvendelse på personer, der bevæger sig mellem Danmark og Storbritannien fra og med 1. januar 2021. Aftalen giver ikke ret til fri bevægelighed generelt, men hvis f.eks. en person, der bor og arbejder i Storbritannien, får arbejdstilladelse i Danmark, finder aftalens protokol om social sikring anvendelse. Protokollen minder i store træk om forordning 883/04, og den indeholder også et bilag, der modsvarer bilag XI til forordning 883/04, og hvor Danmark har en tilsvarende undtagelse.

Protokollen om social sikring modsvarer ikke fuldt ud forordning 883/04. I denne sammenhæng er den væsentligste modifikation, at der ikke efter protokollen er ret til eksport af ydelser ved invaliditet. Det betyder, at førtidspension kun skal eksporteres til Storbritannien for personer omfattet af protokollen i det omfang, de nationale regler giver ret til eksport til tredjelande. Der henvises til afsnit 2.5.1.2. om de nationale regler. Det er således i modsætning til personer omfattet af udtrædelsesaftalen, hvor der er adgang til eksport til Storbritannien, som var det et EU-land, jf. afsnit 2.5.1.3.

2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Undtagelsen for Danmark i bilag XI til forordning 883/04 betyder, at personer, der aldrig har været erhvervsaktive, alene kan eksportere pension i medfør af de nationale regler, dvs. bl.a. efter mindst 10 års bopæl i Danmark. Da retten til eksport efter nationale regler ikke omfatter folkepensionens pensionstillæg og førtidspensionstillæg, kan disse tillæg ikke eksporteres inden for EU af ikke-erhvervsaktive personer.

Beskæftigelsesministeriet finder, at det i særlige tilfælde kan forekomme urimeligt, at pensionstillæg ikke kan bevares for pensionister, som aldrig har været erhvervsaktive og der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien. Det gælder navnlig de personer, som på grund af et medfødt eller tidligt opstået handicap aldrig har fået muligheden for at få foden indenfor på arbejdsmarkedet.

Det foreslås på den baggrund at ændre reglerne ved at indføre mulighed for, at Udbetaling Danmark efter ansøgning, når særlige omstændigheder taler for det, på baggrund af en konkret og individuel vurdering vil kunne tillade, at retten til folkepensionens pensionstillæg og førtidspensionens pensionstillæg vil kunne bevares for personer, der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller - i et vist omfang - Storbritannien. Udbetaling Danmark vil skulle foretage en manuel sagsbehandling af ansøgningen om pensionstillæg, hvilket ligeledes er tilfældet med gældende regler om tillæg til folke- og førtidspension, når pensionister flytter til udlandet.

Undtagelsen, som følger af den foreslåede bestemmelse, vil le skulle fortolkes snævert og vil navnlig være relevant for de personer, der falder under undtagelserne i bilag XI, stk. 2, litra a) i forordning 883/04, om, at uanset sammenlægningsprincippet i artikel 6 kan ikke-erhvervsaktive personer ikke sammenlægge optjeningsperioder tilbagelagt i andre stater med henblik på at opfylde bopælskravet på tre år i den danske pensionslov, og hvor den manglende erhvervsaktivitet må tilskrives et medfødt eller tidligt opstået handicap. Personen vil dermed skulle være lægeligt diagnosticeret med en langvarig fysisk, psykisk, sensorisk eller intellektuel funktionsnedsættelse og som følge deraf ikke være i stand til eller have udsigt til at kunne påtage sig ordinær beskæftigelse. Som udgangspunkt vil handicappet skulle være medfødt eller opstået inden det fyldte 18. år. Udbetaling Danmark vil dog på baggrund af en konkret vurdering kunne give personen ret til at modtage eller medtage pensionstillægget i tilfælde, hvor handicappet er opstået umiddelbart efter det fyldte 18. år.

Det forhold, at en person af eget valg eller af anden årsag, f.eks. manglende uddannelse eller arbejdsløshed, aldrig har påtaget sig et arbejde, vil således som altovervejende udgangspunkt ikke i sig selv kunne føre til, at retten til tillæg bevares for disse personer.

Det beror på en konkret og individuel vurdering af hver enkelt sag, hvorvidt personen falder ind under den foreslåede

undtagelse og vil kunne dispenseres for undtagelsen i bilag XI til forordning 883/04. I vurderingen vil Udbetaling Danmark blandt andet kunne lægge vægt på, om personen har et medfødt eller tidligt opstået handicap, der vil medføre, at personen ikke vil have haft mulighed for at påtage sig et arbejde.

Afgørelsen vil bero på en konkret og individuel vurdering, hvorfor angivelsen af kriterier ikke er udtømmende. Såfremt der foreligger andre ganske særlige omstændigheder, vil Udbetaling Danmark kunne træffe afgørelse om, at pensions-tillæg vil kunne bevares ved flytning inden for EU-/EØS, Schweiz – eller i et vist omfang – Storbritannien.

Oplysninger, der efter omstændighederne kunne være egnede til at dokumentere, at personen har et medfødt eller tidligt opstået handicap, der vil medføre, at personen ikke har haft mulighed for at påtage sig et arbejde, vil f.eks. kunne være oplysninger og dokumentationsgrundlag fra personens førtidspensions-sag, herunder helbreds- og arbejdsevnevurdering, lægeattester, lægeerklæringer, vurdering fra en lægefaglig konsulent og lignende.

Muligheden for at dispensere vil alene omfatte tilfælde, hvor personen vil flytte fra Danmark efter at være tillagt pensionen for at tage bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien, samt hvor ansøgningen om pension vil blive indgivet fra et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien. Muligheden for dispensation vil derudover omfatte tilfælde, hvor personer, der modtager folkepension eller førtidspension, ved ikrafttrædelse af denne lov allerede har bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller – i et vist omfang – Storbritannien.

Der vil tidligst kunne ansøges om at modtage pensionstillæg fra et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien fra og med den 1. januar 2024 til Udbetaling Danmark. Pensions-tillægget vil herefter ligeledes tidligst kunne blive udbetalt med virkning fra den 1. januar 2024. Såfremt en person ansøger Udbetaling Danmark om pensionstillæg senest den 30. juni 2024, vil pensionstillægget kunne blive udbetalt med tilbagevirkende kraft til den 1. januar 2024, hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne herom.

Såfremt en person ansøger Udbetaling Danmark om pensionstillæg den 1. juli 2024 eller senere, vil pensionstillægget kunne blive udbetalt med virkning fra den 1. i måneden efter, at Udbetaling Danmark har truffet afgørelse i sagen.

Tilfælde, hvor personen tager bopæl i et tredjeland, vil falde uden for dispensationsmulighedens anvendelsesområde.

Såfremt en person flytter fra ét EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien til et andet efter at have fået tillagt pensionstillægget, vil personen bevare retten til tillægget og vil ikke skulle ansøge om pensionstillægget på ny. Hvis personen derimod flytter til et tredje land, hvorved retten til tillægget mistes, vil personen ved en tilbageflytning til EU-/EØS, Schweiz eller Storbritannien skulle ansøge om at modtage tillægget på ny.

Førtidspensionister, der efter ansøgning har fået ret til at bevare eller modtage pensionstillægget i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien og som overgår til folkepension, vil kunne beholde pensionstillægget og vil ikke skulle ansøge herom på ny.

2.6. Ændring af reglerne om mellemkommunal refusion, når en person har haft ophold i to eller flere kommuner efter § 9 c, stk. 2-6, i forbindelse med tilkendelse af førtidspension

2.6.1. Gældende ret

Som udgangspunkt er det en borgers opholdskommune, som afholder udgiften til en forsørgelsesydelse. Der er dog en generel regel om, at hvis en person bliver tilkendt førtidspension, er det som udgangspunkt den kommune, der tilkender pensionen, der afholder udgiften til pensionen i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet kommunen. Tilsvarende gælder for seniorpension. For at sikre, at kommuner med f.eks. mange døgninstitutioner m.v. ikke pålægges en relativ større økonomisk byrde end andre kommuner, er der endvidere fastsat regler om mellemkommunal refusion for borgere, der bliver anbragt m.v.

Reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 24. august 2023 og ændringerne, som træder i kraft den 1. januar 2024, jf. lov nr. 754 af 13. juni 2023 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om social service og forskellige andre love om mellemkommunal refusion, regulerer mellemkommunal refusion i forhold til ydelser på bl.a. beskæftigelsesområdet, herunder udgifter til førtids- og seniorpension. Efter lovens § 9 c, stk. 8, pålægges kommuner at afholde udgifter til førtids- og seniorpension i seks år efter, at en borger er flyttet til en anden kommune – den såkaldte ”6-årsregel”. For førtidspension, der er tilkendt før den 2. februar 2015, tæller de seks år fra tidspunktet for tilkendelsen af pensionen.

For øvrige forsørgelsesydelser gælder, at det som udgangspunkt altid er opholdskommunen, som afholder udgiften til forsørgelsesydelsen, medmindre der er ret til refusion efter ”institutionsreglen”.

Reglerne skal endvidere sikre, at en kommune ikke kan påføre en ny opholdskommune udgifter f.eks. i forbindelse med, at en oprindelig opholdskommune medvirker til, at en borger med et handicap får ophold på en institution/bosted i en anden kommune. Den såkaldte ”institutionsregel” pålægger derfor en opholdskommune, der medvirker til, at en borger får ophold på en institution m.v. i en ny opholdskommune, at afholde udgifter, som den nye opholdskommune måtte have. Det gælder både i forhold til forsørgelsesydelser og i forhold til udgifter i forbindelse med opholdet. Derved sikres det, at kommuner med mange døgninstitutioner m.v. ikke pålægges en relativ større økonomisk byrde end andre kommuner, jf. lovens § 9 c, stk. 2. Det samme gælder for boformer m.v., der er nævnt i lovens § 9 c, stk. 3-6.

Efter § 9, stk. 1, har opholdskommunen pligt til at yde hjælp, jf. dog stk. 7, 9 og 12 og § 9 a, stk. 4 og 7.

Efter § 9, stk. 7, har en person opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog § 9 b, stk. 2.

Efter § 9, stk. 6, kan opholdskommunen, når der er særlige grunde til det, indgå aftale med en tidligere opholdskommune om, at denne fortsat har forpligtelsen til at yde hjælp. En sådan aftale er betinget af samtykke fra den, som modtager hjælpen.

Efter § 9, stk. 7, har den oprindelige opholdskommune uanset stk. 1 pligt til at yde hjælp efter lov om social service, når denne kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen i en anden kommune har fået ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Kriminalforsorgen eller
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4.

Efter § 9, stk. 8, består pligten efter stk. 7, så længe personen har ophold i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af stk. 9. Pligten til at yde hjælp i anledning af en persons ophold i en boform efter § 110 i lov om social service består dog, indtil den pågældende har erhvervet ny opholdskommune.

Efter § 9, stk. 9, har den oprindelige opholdskommune uanset stk. 1 pligt til at yde hjælp efter lov om social service, når en person har fået ophold i en anden kommune i

- 1) en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission,
- 2) et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller
- 3) Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

Efter § 9, stk. 10, består pligten efter stk. 9, så længe personen har ophold i det pågældende tilbud, et andet tilbud omfattet af stk. 9 eller et botilbud omfattet af stk. 7. Pligten til at yde hjælp består dog, indtil den pågældende har erhvervet ny opholdskommune.

Efter de gældende regler om mellemkommunal refusion i lovens § 9 c, stk. 1, har en opholdskommune ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejds-

løshedskasserne af den tidligere opholdskommune efter stk. 2-6.

Efter lovens § 9 c, stk. 2, har opholdskommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i bestemmelsens stk. 1, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Kriminalforsorgen,
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4,
- 6) anbringelsessteder for børn og unge efter § 66 i lov om social service eller
- 7) døgnophold efter § 76 a i lov om social service.

Efter lovens § 9 c, stk. 3, har opholdskommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i bestemmelsens stk. 1, når en person har fået ophold i en anden kommune i

- 1) en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission,
- 2) et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller
- 3) Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

Efter lovens § 9 c, stk. 4, har opholdskommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service fra den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, når der iværksættes foranstaltninger for den unge efter § 76, stk. 3, i lov om social service. Når den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelsen, selv har ret til refusion efter § 9, stk. 6, i retssikkerhedsloven ydes refusionen dog af den kommune, der var refusionspligtig efter stk. 6. Bliver en ung, for hvem der er iværksat foranstaltninger efter § 76, stk. 3, i lov om social service, visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, ydes refusion efter § 9, stk. 6, 1. pkt. i retssikkerhedsloven dog af denne kommune.

Efter lovens § 9 c, stk. 5, har opholdskommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i bestemmelsens stk. 1, og efter lov om social service, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter

- 1) § 108, stk. 2, og § 192 i lov om social service, dog undtaget udgifter omfattet af § 96 b, stk. 2, i lov om social service,
- 2) § 58 a i lov om almene boliger m.v. eller
- 3) lov om friplejeboliger.

Efter lovens § 9 c, stk. 6, har opholdskommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i bestemmelsens stk. 1, og efter lov om social service, når en

person får ophold i et tilbud som nævnt i § 9 c, stk. 2 og 5, i retssikkerhedsloven eller der iværksættes foranstaltninger som nævnt i bestemmelsens stk. 4, og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrunder tilbudet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. En opholdskommune har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. § 66 i lov om social service, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Efter § 9 c, stk. 8, i retssikkerhedsloven refunderes opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet tilkendelseskommunen. Opholdskommunens udgifter til seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var opholdskommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension. Refusion efter § 9 c, stk. 2, 3, 5 og 6, udskyder retten til refusion efter 1. og 2. pkt.

Bestemmelsen i lovens § 9 c, stk. 8, blev indsat ved lov nr. 1168 af 19. december 2003 (Folketingstidende 2003/2004, B, L 18 side 321 og 322), og det fremgår af bemærkningerne hertil, at det er den kommune, der tilkender førtidspension, der også skal afholde udgifterne til førtidspensionen. Der blev samtidigt indsat en regel i § 9 c, stk. 8, (dengang stk. 5) i loven om, at retten til refusion udskydes, hvis der er konkurrerende refusionsforhold mellem samme to kommuner.

Det fremgår af bemærkningerne til § 1, nr. 1, om § 9, (Folketingstidende 2003/2004, A, L 18 som fremsat, side 516), at udskydelsen ikke finder anvendelse, hvis refusionsforholdet er mellem flere kommuner.

Bestemmelsen i lovens § 9 c, stk. 8, blev ændret ved lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne (Folketingstidende 2014/2015, A, L 4, som fremsat, side 20). Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.3, at tidspunktet for, hvornår refusionsretten på op til seks år skal løbe fra, er ændret fra tilkendelsestidspunktet til fraflytningstidspunktet for at modvirke, at kommuner, der tilkender førtidspension, tilskynder borgere med førtidspension til at flytte til en anden kommune. Dette skulle opnås ved at lade den kommune, der tilkender førtidspension, yde refusion i en længere periode.

Det fremgår af § 30, stk. 5, i lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, at § 37, nr. 1, i samme lov finder anvendelse for førtidspension tilkendt den 2. februar 2015 eller senere. For førtidspension tilkendt før den 2. februar 2015 finder de indtil da gældende regler anvendelse. Det fremgik af § 9 c, stk. 7, i den dagældende retssikkerhedslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1052 af 8. september 2015, at opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension, refunderedes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten blev tilkendt førtidspensionen. Refusion efter § 9 c, stk. 2, 4 og 5, i retssikkerhedsloven udskød retten til refusion efter 1. pkt. Det vil sige, at 6-årsreglen først får virkning fra det tidspunkt, hvor personen ikke længere er omfattet af reglerne i § 9 c, stk. 2, 4 og 5, og derefter vil opholdskommunen have ret til refusion i seks år fra det tidspunkt, hvor personen ikke længere er omfattet af reglerne i § 9 c, stk. 2, 4 og 5.

Af de gældende regler om refusion af førtidspension tilkendt før den 2. februar 2015 fremgår det, at opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten blev tilkendt førtidspensionen. Refusion efter de gældende regler i § 9 c, stk. 2, 3, 5 og 6, i retssikkerhedsloven udskyder retten til refusion efter lovens § 9 c, stk. 8, 1. pkt. Dette følger af lovens § 9 c, stk. 7, (nu stk. 8) i lovbekendtgørelse nr. 1052 af 8. september 2015, jf. § 30, stk. 5. Det fremgår her, at § 37, nr. 1, i lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne finder anvendelse for førtidspension tilkendt den 2. februar 2015 eller senere. Det betyder, at den kommune, som tilkendte pensionen, skal refundere udgifterne til førtidspension til den kommune, som pensionisten flyttede til, i seks år fra fraflytningstidspunktet. For førtidspension tilkendt før den 2. februar 2015 finder de indtil da gældende regler anvendelse. Det betyder, at den kommune, der tilkendte førtidspensionen, skulle betale udgifterne til førtidspension, hvis en pensionist flyttede til en anden kommune, inden der var gået seks år fra tilkendelsen af pension.

Frem til Retten i Holstebro's dom af 8. december 2016 – sag nr. BS 8B-318/2016 – var det Ankestyrelsens praksis, jf. principmeddelelse 38-16, at så længe en person havde ophold efter § 9 c, stk. 2, 3, 5 eller 6, i retssikkerhedsloven skulle den kommune, som f.eks. havde anbragt personen på et opholdssted efter lovens § 9 c, stk. 2, refundere udgifterne til opholdet samt til førtidspension frem til det tidspunkt, hvor personen ikke længere var omfattet af lovens § 9 c, stk. 2, uanset hvor mange kommuner, personen havde opholdt sig i. Først herefter fandt lovens § 9 c, stk. 8, anvendelse for den kommune, der havde tilkendt førtidspensionen.

Med dommen blev praksis, når der er tale om situationer, hvor der er flere end to kommuner involveret, ændret, så udskydelse ikke finder anvendelse, når der er flere involverede kommuner. Det betyder, at hvis den anbringende kommune også er den kommune, der har tilkendt førtidspension, vil det kun være den kommune, som borgeren først er anbragt i, der kan få refunderet udgifterne til både anbringelsen og førtidspension. Hvis personen efterfølgende af den samme kommune bliver anbragt i en ny kommune, kan den nye kommune kun få ret til refusion i seks år i forhold til førtidspensionen, mens den vil have ret til refusion for anbringelsen i hele anbringelsesperioden. Det samme gør sig gældende for seniorpension.

Reglerne om mellemkommunal refusion for førtids- og seniorpension blev ændret ved § 3, nr. 1 og 2, i lov nr. 2190 af 29. december 2020, da seniorpension ikke længere bliver tilkendt af kommunerne, men af Seniorpensionsenheden. Med ændringen blev det fastlagt, at det er den kommune, som var opholdskommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension, der refunderer den aktuelle opholdskommunes udgifter til seniorpension i op til seks år, hvis pensionisten flytter. Det blev samtidigt præciseret i § 9 c, stk. 1, 1. pkt., i retssikkerhedsloven, at både førtidspension og seniorpension er omfattet af retten til mellemkommunal refusion, således at det for begge pensioner, der er tilkendt fra og med den 1. juli 2014 eller senere, er kommunen, som har tilkendt pensionen, som skal afholde udgifterne til pension ved flytning. Det betyder samtidig, at kommunen, der har tilkendt pensionen, får ret til refusion fra den tidligere opholdskommune efter lovens § 9 c, stk. 2, 3, 5 eller 6, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Ankestyrelsens gældende praksis er, at når 6-årsreglen har været anvendt, fordi førtidspensionisten er fraflyttet den kommune, der tilkendte pensionen, kan en ny kommune ikke få refunderet udgifter til førtidspension efter andre refusionsregler, når de seks år er gået. Det samme vil gælde i det omfang, førtidspensionen er tilkendt før den 2. februar 2015, hvis der er gået seks år fra tilkendelsen af pensionen. Hverken den kommune, der tilkendte førtidspension, eller en tidligere opholdskommune har således pligt til at refundere udgifterne til førtidspension, selvom betingelserne for ret til refusion er opfyldt efter institutionsreglen. Det skyldes, at 6-årsreglen er en særregel om refusion for udgifter til førtidspension, der træder i stedet for andre refusionsregler, når pensionisten flytter fra den kommune, som har tilkendt pensionen.

Eksempel

Kommune 1 medvirker til, at en borger får ophold i et botilbud i kommune 2. Kommune 2, der bliver borgerens opholdskommune, tilkender førtidspension. Under opholdet i kommune 2 har kommune 2 ret til refusion fra kommune 1 vedrørende både ophold og pension. Det følger af § 9 c, stk. 1 og 2, i retssikkerhedsloven. Borgeren flyttes videre

til et tilsvarende botilbud i kommune 3. Kommune 3 bliver opholdskommune.

Kommune 3 har ret til refusion fra kommune 1 for sine udgifter til opholdet efter reglerne om medvirken til ophold i botilbud i en anden kommune, jf. § 9 c, stk. 1 og 2, i retssikkerhedsloven. Kommune 1 skal ikke refundere udgiften til førtidspension efter institutionsreglen, idet kommune 3 i stedet får ret til refusion for sine udgifter til førtidspension fra kommune 2 i seks år fra tidspunktet, hvor borgeren flyttede fra kommune 2 (fordi kommune 2 tilkendte førtidspension og 6-årsreglen dermed kommer i anvendelse). Dette følger af § 9 c, stk. 8, i retssikkerhedsloven.

Der er mellem kommune 2 og kommune 3 ikke konkurrerende refusionsforhold, og retten til refusion for udgifter til førtidspension udskydes derfor ikke efter § 9 c, stk. 8, i retssikkerhedsloven. Efter de seks år er der således ikke ret til refusion for udgifterne til førtidspension, hverken fra kommune 1 eller kommune 2, uanset om borgeren stadig har ophold i botilbud.

Fra den 1. januar 2024 ændrer opholdskommune navn til »handlekommune«. Samtidig er der sket ændringer i bestemmelserne i § 9 i retssikkerhedsloven. Dette følger af lov nr. 754 af 13. juni 2023, hvor det fremgår af bemærkningerne, at det er ministeriets vurdering, at der af hensyn til at sikre tydelighed og medvirke til at undgå misforståelser, der kan føre til mellemkommunale uenigheder, er behov for en ensrettet begrebsbrug i retssikkerhedslovens handlekommuneregler og i anden lovgivnings henvisning hertil. Det er ministeriets opfattelse, at forståelse og tydelighed vil fremmes mest, såfremt begrebet »handlekommune« anvendes, herunder henset til at dette begreb allerede anvendes i vejledningssammenhænge.

2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De gældende regler betyder, at nogle kommuner, som har mange af de boformer m.v., som er nævnt i retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 2-6, i visse tilfælde ikke kan få refunderet deres udgifter til førtids- eller seniorpension under hele personens ophold.

Det skyldes, at 6-årsreglen efter Retten i Holstebros dom af 8. december 2016 træder i stedet for andre refusionsregler, når pensionisten flytter fra kommunen, som har tilkendt pensionen, idet praksis efter dommen blev ændret, når der er tale om situationer, hvor der er flere end to kommuner involveret. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i gældende ret om praksisændringen.

KL har rettet henvendelse til Beskæftigelsesministeriet herom.

Ministeriet har på baggrund af KLs henvendelse overvejet retstilstanden på området. Ministeriet vurderer, at der for det første skal være ret til refusion for førtidspension og senior-

pension fra en kommune, som har medvirket til, at en person har fået ophold på en døgninstitution m.v. eller er flyttet f.eks. til et veteranhjem, så længe personen opholder sig på døgninstitution eller veteranhjem m.v., uanset om der er tale om ophold i flere på hinanden følgende kommuner. For det andet skal der være ret til refusion i seks år fra det tidspunkt, hvor en førtidspensionist eller seniorpensionist er fraflyttet kommunen, som har tilkendt førtidspensionen eller var handlekommune på tidspunktet for tilkendelse af seniorpensionen. Hvis betingelserne for begge dele er opfyldt, skal optællingen af de seks år ikke udskydes, selvom personen har ophold på f.eks. en døgninstitution. Det afgørende for, hvornår de seks år er gået, skal også i denne situation være det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet kommunen, som tilkendte førtidspension, eller den kommune, der var handlekommune på tilkendelsestidspunktet for seniorpension.

Ministeriet vurderer således, at reglerne i retssikkerhedsloven om, at en ny handlekommune skal kunne få refundert sine udgifter til førtidspension og seniorpension fra den kommune, som har medvirket til, at en person har fået ophold på en døgninstitution m.v. eller er flyttet f.eks. til et veteranhjem, også bør gælde, når personen har fået ophold på en døgninstitution eller er flyttet til f.eks. et veteranhjem i en tredje handlekommune, så længe der er tale om fortløbende ophold. Det samme bør gælde, hvis en anden offentlig myndighed har medvirket til opholdet på en institution m.v. i en anden handlekommune.

Ministeriet vurderer endvidere, at 6-årsreglen bør regnes fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som har tilkendt førtidspensionen, eller som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension. Dvs. at retten til mellemkommunal refusion efter 6-årsreglen skal bortfalde, når et eller flere ophold har varet seks år eller mere efter fraflytningstidspunktet fra kommunen, som har tilkendt førtidspensionen, eller som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpensionen. Den nye handlekommune bør således kun kunne få refusion for den del af 6 års-perioden, der ikke er anvendt under f.eks. et ophold på en institution efter § 9 c, stk. 2.

Det foreslås derfor, at § 9 c, stk. 1, i retssikkerhedsloven om, at handlekommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne af den tidligere handlekommune efter stk. 2-6 (institutionsreglen), altid vil skulle have forrang for bestemmelsen i lovens § 9 c, stk. 8, om, at handlekommunens udgifter til førtids- eller seniorpension skal refunderes af den tilkendende handlekommune i forhold til førtidspension eller den kommune, der var handlekommune på tidspunktet

for tilkendelse af seniorpension i seks år efter en flytning til en anden kommune (6-årsreglen).

Forslaget vil få betydning i forhold til sager, hvor der er tre eller flere handlekommuner involveret i forløbet. I sager, hvor der kun er to kommuner involveret, har institutionsreglen allerede forrang for 6-årsreglen efter § 9 c, stk. 1, i loven og dette vil fortsat skulle gælde efter ændringen af bestemmelsen, da anvendelsen af § 9 c, stk. 8, 1. og 2. pkt., også efter ændringen først bliver aktuel efter evt. anvendelse af § 9 c, stk. 1.

Det foreslås endvidere, at 6-årsreglen for førtidspension tilkendt før den 2. februar 2015 indskrives i § 9 c, stk. 8, som 3. pkt., således at alle reglerne vedrørende mellemkommunal refusion i sager om førtidspension og seniorpension samles i bestemmelsen.

Det foreslås derudover, at refusionsforpligtelsen efter 6-årsreglen altid vil bortfalde seks år efter fraflytningstidspunktet fra den kommune, som tilkendte førtidspension eller den kommune, som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension, også når pensionisten opholder sig et af de i lovens § 9 c, stk. 2-6, nævnte steder, og uanset om pensionisten har haft ophold i 2 eller flere kommuner.

Det foreslås derfor, at det kommer til at fremgå af § 9 c, stk. 8, i retssikkerhedsloven, at 1. og 2. pkt. ikke finder anvendelse, så længe en pensionist er omfattet af bestemmelserne i lovens § 9 c, stk. 2-6, uanset om pensionisten opholder sig i en eller flere på hinanden efterfølgende handlekommuner. Hvis opholdet efter bestemmelsens stk. 2-6 varer mere end seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som har tilkendt førtidspensionen eller var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension, vil retten til mellemkommunal refusion efter 1 og 2. pkt. bortfalde.

For førtidspension, der er tilkendt før den 2. februar 2015, vil forslaget til 4. og 5. pkt. skulle finde tilsvarende anvendelse, dog således at 6-årsreglen bortfalder seks år efter, at kommunen har tilkendt førtidspension, jf. forslaget til 6. pkt.

Det betyder, at handlekommunens udgifter til førtids- og seniorpension uanset bestemmelserne i § 9 c, stk. 8, 1. og 2. pkt., altid vil skulle refunderes af den tidligere handlekommune, hvis denne eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at en pensionist har fået ophold i en af de i lovens § 9 c, stk. 2, nævnte boformer, institutioner m.v., eller en person er omfattet af en af de i lovens § 9 c, stk. 3-6, nævnte boligformer eller tiltag. Dette gælder også, hvis den tidligere handlekommune har medvirket til, at personen efterfølgende har fået ophold efter lovens § 9 c, stk. 2, i en eller flere nye handlekommuner, eller personen selv har taget ophold i en boligform eller et tiltag m.v. efter lovens § 9 c, stk. 3-6, så længe personen fortsat opholder sig i en af de nævnte boformer m.v. Når personen ikke længere bor i en af de boformer m.v., som er nævnt i lovens § 9 c, stk. 2-6, og hvis opholdet i en eller flere af de nævnte boformer m.v. ik-

ke har været mere end seks år fra tidspunktet, hvor personen flyttede fra den kommune, der tilkendte førtidspensionen eller var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpensionen, vil 6-årsreglen (igen) få virkning for den resterende del af perioden. Det betyder, at den kommune, der har tilkendt førtidspension eller var handlekommunen på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension, vil skulle yde refusion til den aktuelle handlekommune i den del af 6-årsperioden, som ikke allerede er forløbet under opholdet m.v. efter § 9 c, stk. 2-6.

Hvis en person f.eks. har været omfattet af lovens § 9 c, stk. 2-6, i fire år i en kommune, der ikke har tilkendt personen førtidspension eller som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension, og personen nu er flyttet i egen bolig, vil den nye kommune have ret til mellemkommunal refusion for så vidt angår udgiften til pension i to år fra personen er flyttet til kommunen eller ikke længere bor i en af de nævnte boligformer.

6-årsreglen i lovens § 9 c, stk. 8, 1. og 2. pkt., vil således kun skulle anvendes i de sager, hvor bestemmelsen i lovens § 9 c, stk. 1, ikke – eller ikke længere – finder anvendelse. Hvis f.eks. er førtidspensionist flytter til en almindelig bolig i den aktuelle handlekommune eller en anden kommune, vil 6-årsreglen således kun få virkning, hvis eventuelt ophold i en boform m.v. efter § 9 c, stk. 2-6, har været mindre end seks år fra fraflytningstidspunktet fra den pensionstilkendende kommune.

Baggrunden for sidstnævnte ændring er et administrativt hensyn, således at kommunerne ikke vil skulle opbevare oplysninger om, hvornår en person har fået tilkendt førtids- eller seniorpension i en længerevarende periode, f.eks. hvis en pensionist har været anbragt på en institution efter lovens § 9 c, stk. 2, i to på hinanden følgende kommuner i 35 år. Efter de gældende regler ville det betyde, at oplysningerne om, hvornår førtids- eller seniorpensionen var tilkendt, skulle opbevares i 35 år. Med de nye regler vil kommunerne alene skulle opbevare oplysningerne i seks år fra fraflytningen fra den kommune, som tilkendte pensionen eller var handlekommune på tidspunktet for tilkendelse af seniorpensionen.

Dette vil også gælde for pensionister, hvor førtidspensionen er tilkendt før den 2. februar 2015, jf. § 9 c, stk. 7, i lovbekendtgørelse nr. 1052 af 8. september 2015, hvor det fremgår, at opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten blev tilkendt førtidspensionen. Det betyder, at for sådanne pensionister, hvor førtidspensionen er tilkendt før den 2. februar 2015, vil der fra lovens ikrafttræden ikke kunne være ret til mellemkommunal refusion efter 6-årsreglen, idet de seks år skal regnes fra tilkendelsestidspunktet, og der i alle sagerne er forløbet mere end seks år siden tilkendelsen.

Det foreslås derfor, at forslaget til § 9 c, stk. 8, 4.-6. pkt., vil skulle gælde for førtidspension og seniorpension tilkendt fra og med den 2. februar 2015 og for førtidspension tilkendt før den 2. februar 2015.

Det foreslås endvidere, at de foreslåede regler om udskudt ret til mellemkommunal refusion for udgifter til førtids- eller seniorpension delvist skal have virkning i tre år forud for lovens ikrafttræden. Der henvises nærmere til forslagets § 7, stk. 4, med tilhørende bemærkninger.

Baggrunden for dette er, at kommuner med mange institutioner fik øgede udgifter af den ændrede praksis fra Ankestyrelsen, der fulgte af Retten i Horsens dom af 8. december 2016 – sag nr. BS8B-318/2016. De foreslåede regler foreslås derfor at gælde for sager med flere end to kommuner involveret, hvis sagen ligger inden for de seneste tre år og ville have været omfattet af institutionsreglen inden den ændrede praksis.

Det vil betyde, at i de tilfælde, hvor refusion for pension efter institutionsreglen er bortfaldet, fordi borgeren er blevet flyttet til en ny institution m.v. i en ny kommune inden for de seneste tre år, vil kommunen kunne få refusion fra den tidligere handlekommune for udgifter til førtids- eller seniorpension efter institutionsreglen i § 9 c, stk. 1, i retssikkerhedsloven i stedet for efter 6-årsreglen. Disse kommuner, som typisk er kommuner med mange institutioner, vil derfor både i den treårige periode fra 1. januar 2021 og fremadrettet så længe pensionisten er i et ophold m.v. efter lovens § 9 c, stk. 2-6, kunne få refunderet udgifterne for både opholdet og for førtids- eller seniorpension efter institutionsreglen. Det vil betyde, at kommuner med mange institutioner i mindre grad vil være berørt økonomisk af den ændrede praksis.

Det foreslås desuden, at hvis en kommune inden den 1. januar 2021 fik ret til refusion efter 6-årsreglen for en borger, der er flyttet flere gange – dvs. en sag, hvor flere end to kommuner er involverede – vil sagen skulle behandles efter de gældende regler, således at refusionsretten bevares, til de seks år er afviklet.

Det vil betyde, at i sager, hvor refusion for pension efter institutionsreglen er bortfaldet, fordi borgeren er blevet flyttet til en ny institution m.v. i en ny kommune tidligere end inden for de seneste tre år, bevares refusionsretten efter 6-årsreglen frem til 6-årsperioden er udløbet efter gældende regler.

Overgangsreglen om, at de foreslåede regler i § 9 c, stk. 8, 4.-7. pkt., i retssikkerhedsloven får virkning fra den 1. januar 2021, vil ikke gælde i sager, hvor kun to kommuner er involveret. Her vil sagerne blive behandlet efter de foreslåede, almindelige regler.

Det vil sige, at hvis anvendelse af 6-årsreglen mellem to kommuner har været udskudt som følge af et ophold m.v. efter § 9 c, stk. 2-6, og opholdet m.v. fortsat består ved lovens ikrafttræden (dvs. at reglen om udskydelse endnu

ikke aktuelt er blevet anvendt) og har været mere end seks år, vil anvendelsen af 6-årsreglen helt bortfalde, fordi der er gået mere end seks år siden flytningen. F.eks. hvis kommune 1 inden lovens ikrafttræden har tilkendt en person førtidspension og samtidig medvirket til, at personen har fået ophold i en institution i en anden kommune, og hvor pensionisten stadig opholder sig i institutionen i den anden kommune. Kommune 2 har fortsat ret til refusion efter institutionsreglen for udgifterne til opholdet. Hvis pensionisten flytter i egen bolig, vil der ikke blive ret til refusion efter 6-årsreglen, fordi den første flytning fra kommune 1 er sket for mere end seks år siden.

Hvis en kommune har fået ret til refusion efter 6-årsreglen, fordi en pensionist, der har været omfattet af § 9 c, stk. 2-6, i retssikkerhedsloven, er flyttet i egen bolig (og hvor anvendelsen af 6-årsreglen dermed har været udskudt, fordi institutionsreglen blev anvendt først), behandles sagen også efter de foreslåede, almindelige regler i forhold til, hvor længe refusionspligten efter 6-årsreglen skal fortsætte.

Hvis anvendelse af 6-årsreglen har været udskudt og opholdet i kommune 2 har været mindre end seks år, vil der således kunne være ret til refusion efter 6-årsreglen i den resterende del af 6-årsperioden beregnet ud fra fraflytningstidspunktet fra den kommune, som tilkendte førtidspension eller den kommune, som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension. Refusionsretten fortsætter, til de seks år fra fraflytningstidspunktet er gået.

Eksempel: Kommune 1 har i 2019 tilkendt en person førtidspension og samtidig medvirket til, at personen fik ophold i en institution i kommune 2. Den 1. januar 2019 flyttede personen i egen bolig i kommune 2. Kommune 2 har efter de foreslåede regler ret til refusion efter 6-årsreglen i seks år fra flytningen til kommune 2 for udgifterne til førtidspension. Kommunens refusionsret fortsætter, til de seks år er gået.

Anvendelsen af 6-årsreglen efter lovens ikrafttræden vil således komme an på, om pensionisten f.eks. er flyttet eller flytter i egen bolig, inden opholdet har været i seks år. Hvis dette er tilfældet, vil der kunne blive ret til refusion efter 6-årsreglen i den resterende del af 6-årsperioden.

For nærmere om forslaget til ændring af reglerne om mellemkommunal refusion i forhold til § 9 c, stk. 8, henvises til lovforslagets § 4, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.7. Ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommune og konsekvensrettelse af henvisninger til barselsloven

2.7.1. Gældende ret

Kommunerne varetager en række opgaver efter lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og sygedagpengeloven.

Med lov nr. 754 af 13. juni 2023 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om social service og forskellige andre love blev begrebsbrugen ensrettet således, at begrebet »handlekommune« anvendes konsekvent om det ansvar, som en kommune har over for en borger mht. at træffe afgørelse om hjælp og støtte efter de love, der er omfattede af retssikkerhedsloven, f.eks. efter lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og sygedagpengeloven. Der blev i den forbindelse foretaget en række konsekvensændringer i de relevante love, hvor bl.a. begrebet »opholdskommune« blev ændret til »handlekommune«.

Efter de gældende regler i § 110, stk. 1, 2. pkt., og § 114, stk. 1, 2. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fremgår, at perioder med barsel eller sorgorlov ikke medregnes i jobafklaringsforløbets varighed, i det omfang der er ret til dagpenge ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

2.7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forbindelse med ensretningen af begrebsbrugen i en række love ved lov nr. 754 af 13. juni 2023 blev enkelte konsekvensændringer af pensionslovgivningen, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og sygedagpengeloven ikke foretaget.

Det foreslås derfor at ændre begrebet »opholdskommune« til »handlekommune« de relevante steder i pensionslovgivningen, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og sygedagpengeloven.

Der foreslås ikke med ændringerne af begrebsbrugen materielle ændringer i hvilken kommune, der har handlekommuneansvaret for den enkelte borger.

Den 1. december 2023 træder de seneste ændringer i barselsloven, jf. lov nr. 343 af 22. marts 2022 i kraft, og der er derfor behov for, at §§ 110 og 114 konsekvensrettes, således at der henvises til de nye bestemmelser i barselsloven i forhold til, hvor længe personer, der er i jobafklaringsforløb og ressourceforløb, kan have fravær i forbindelse med graviditet, barsel, adoption og sorgorlov.

3. Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Efter artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 2016/679 om beskyttelse af personoplysninger, som gælder i både den private og offentlige sektor (databeskyttelsesforordningen), er behandling af personoplysninger lovlig bl.a., hvis behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under

offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, bl.a. de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videregives til, og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder og behandlingsaktiviteter m.v. Databeskyttelsesforordningens artikel 9 regulerer behandling af særlige kategorier af personoplysninger, som er følsomme. Det fremgår af artikel 9, stk. 1, at bl.a. helbredsoplysninger er omfattet af særlige kategorier af personoplysninger. Det fremgår af artikel 9, stk. 2, litra f, at behandling af bl.a. helbredsoplysninger er lovlig, hvis behandlingen er nødvendig, for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, eller når domstolene handler i deres egenskab af domstol.

Det følger af lovforslagets § 2, nr. 1 og § 3, nr. 1, at Udbetaling Danmark efter ansøgning, når særlige omstændigheder taler for det, på baggrund af en konkret og individuel vurdering vil kunne tillade, at retten til pensionstillægget bevares for personer, der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien. Ansøgningen skal indeholde oplysninger, der efter omstændighederne kunne være egnet til at dokumentere, at personen har et medfødt eller tidligt opstået handicap, der vil medføre, at personen ikke har haft mulighed for at påtage sig et arbejde.

Oplysninger, der efter omstændighederne kunne være egnede til at dokumentere, at personen har et medfødt eller tidligt opstået handicap, der vil medføre, at personen ikke har haft mulighed for at påtage sig et arbejde, vil f.eks. kunne være oplysninger og dokumentationsgrundlag fra personens førtidspensionssag, herunder helbreds- og arbejdsevnevurdering, lægeattester, lægeerklæringer, vurdering fra en lægefaglig konsulent og lignende.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at den behandling af personoplysninger, som forslaget vil indebære, kan ske med hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og litra e, om behandling, der er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, og om behandling, der er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, samt med hjemmel i artikel 9, stk. 2, litra f, om behandling, der er nødvendig for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 2, nr. 1 og § 3, nr. 1.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes samlet set at medføre offentlige mindredgifter for 36,8 mio. kr. i 2024 og 38,7 mio. kr. årligt herefter, svarende til mindredgifter efter skat og tilbageløb på 15,3 mio. kr. i 2024 og 16,6 mio. kr. årligt herefter, jf. tabel 1.

De statslige mindredgifter skønnes at udgøre 1,4 mio. kr. i 2024 og 2,5 mio. kr. årligt herefter. De kommunale mindredgifter skønnes at udgøre 35,4 mio. kr. i 2024 og 36,2 mio. kr. årligt herefter. Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for regionerne.

Tabel 1. Samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Merudgifter i mio. kr. (2023-pl.)	2024	2025	2026	2027
I alt statslige konsekvenser	-1,4	-2,5	-2,5	-2,5
<i>Heraf ydelsesmæssige konsekvenser</i>	-2,4	-2,7	-2,7	-2,7
<i>Heraf administrative konsekvenser</i>	1,0	0,2	0,2	0,2
I alt kommunale konsekvenser	-35,4	-36,2	-36,2	-36,2
<i>Heraf Reserver og budgetregulering vedrørende indkomstoverførelser</i>	-35,4	-36,2	-36,2	-36,2
<i>Heraf Kommunalt lov- og cirkulæreprogram</i>	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt (inklusiv adfærd før skat og tilbageløb)	-36,8	-38,7	-38,7	-38,7
Virkning efter skat og tilbageløb	-15,3	-16,6	-16,6	-16,6

De isolerede økonomiske konsekvenser af lovforslagets hovedpunkter uddybes nærmere nedenfor.

Forslagets elementer vedr. løn og arbejdsvilkår i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst, forenklet beregning af fleksløn tilskud under sygdom, barsel og jobafklaringsforløb, beregning af lønloft i et fleksjob og beregning af fleksløn tilskud om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og ferie med ledighedsydelse skønnes samlet set at medføre offentlige mindredgifter for 44,2 mio. kr. i 2024

Tabel 2. Økonomiske konsekvenser vedr. fleksjob

Merudgifter i mio. kr. (2023-pl.)	2024	2025	2026	2027
I alt	-44,2	-45,3	-45,3	-45,3
<i>Løn og arbejdsvilkår i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst</i>	0,0	0,0	0,0	0,0
<i>Forenklet beregning af fleksløn tilskud under sygdom, barsel og jobafklaringsforløb</i>	-44,2	-45,3	-45,3	-45,3
<i>Beregning af lønloft i et fleksjob</i>	0,0	0,0	0,0	0,0
<i>Beregning af fleksløn tilskud om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og ferie med ledighedsydelse</i>	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt kommunale konsekvenser	-35,4	-36,2	-36,2	-36,2
<i>Heraf ydelsesmæssige konsekvenser</i>	-35,4	-36,2	-36,2	-36,2
<i>Heraf administrative konsekvenser</i>	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt statslige konsekvenser	-8,8	-9,1	-9,1	-9,1

og 45,3 mio. kr. årligt herefter, jf. tabel 2. Efter skat og tilbageløb skønnes disse elementer at medføre offentlige mindredgifter for 21,2 mio. kr. i 2024 og 21,7 mio. kr. årligt herefter. De statslige mindredgifter skønnes at udgøre 8,8 mio. kr. i 2024 og 9,1 mio. kr. årligt herefter. De kommunale mindredgifter skønnes at udgøre 35,4 mio. kr. i 2024 og 36,2 mio. kr. årligt herefter. Det skønnes, at der udelukkende er ydelsesmæssige konsekvenser ved disse elementer.

<i>Heraf ydelsesmæssige konsekvenser</i>	-8,8	-9,1	-9,1	-9,1
<i>Heraf administrative konsekvenser</i>	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt (inklusive adfærd før skat og tilbageløb)	-44,2	-45,3	-45,3	-45,3
Virkning efter skat og tilbageløb	-21,2	-21,7	-21,7	-21,7

Det skønnes, at der ikke vil være offentlige udgifter forbundet med forslaget elementer angående løn og arbejdsvilkår i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst, beregning af lønloft i et fleksjob og beregning af fleksløn-tilskud om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og ferie med ledighedsydelse.

Det skønnes, at der vil være offentlige mindreudgifter forbundet med forslaget element angående forenklet beregning af fleksløn-tilskud under sygdom, barsel og jobafklaringsforløb. Mindreudgifterne kan henføres til, at der rettes op på, at de gældende regler medfører, at ansatte i fleksjob i nogle tilfælde kan få en højere samlet indtægt under sygdom end, når man arbejder.

Forslagets elementer vedr. mulighed for i særlige tilfælde at bevare pensionstillæg ved bopæl i EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien skønnes samlet set at medføre offentlige merudgifter for 7,4 mio. kr. i 2024 og 6,6 mio. kr. årligt herefter, jf. tabel 3. Efter skat og tilbageløb skønnes disse elementer at medføre offentlige merudgifter for 4,9 mio. kr. årligt. Der skønnes udelukkende at være statslige udgifter forbundet med dette element i lovforslaget, som fordeler sig med ydelsesudgifter på 6,4 mio. kr. årligt og administrative udgifter på 1,0 mio. kr. i 2024 og 0,2 mio. kr. årligt herefter. De ydelsesmæssige udgifter er fordelt på førtidspension med 4,5 mio. kr. årligt og folkepension med 1,9 mio. kr. årligt.

Tabel 3. Økonomiske konsekvenser vedr. social pension

<i>Merudgifter i mio. kr. (2020-pl.)</i>	<i>2024</i>	<i>2025</i>	<i>2026</i>	<i>2027</i>
I alt	7,4	6,6	6,6	6,6
<i>Heraf ydelsesmæssige konsekvenser</i>	6,4	6,4	6,4	6,4
<i>Heraf administrative konsekvenser</i>	1,0	0,2	0,2	0,2
Ydelsesmæssige konsekvenser	6,4	6,4	6,4	6,4
<i>Heraf førtidspension</i>	4,5	4,5	4,5	4,5
<i>Heraf folkepension</i>	1,9	1,9	1,9	1,9
Administrative konsekvenser	1,0	0,2	0,2	0,2
<i>Heraf implementering</i>	0,4	0,0	0,0	0,0
<i>Heraf drift</i>	0,6	0,2	0,2	0,2
I alt statslige konsekvenser	7,4	6,6	6,6	6,6
<i>Heraf ydelsesmæssige konsekvenser</i>	6,4	6,4	6,4	6,4
<i>Heraf administrative konsekvenser</i>	1,0	0,2	0,2	0,2
I alt (inklusive adfærd før skat og tilbageløb)	7,4	6,6	6,6	6,6
Virkning efter skat og tilbageløb	4,9	4,9	4,9	4,9

Merudgifterne forbundet med forslaget element vedrørende mulighed for i særlige tilfælde at bevare pensionstillæg ved bopæl i EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien kan henføres til øget udbetaling af pensionstillæg til folke- og førtidspensionister bosat i udlandet. De administrative merudgifter kan henføres til implementerings- og driftsudgifter i Udbetaling Danmark.

Lovforslagets element vedrørende ændring af reglerne om mellemkommunal refusion, når en person har haft ophold i to eller flere kommuner efter § 9 c, stk. 2-6, i forbindelse med tilkendelse af førtidspension vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser. Elementet vil dog have økonomiske konsekvenser for kommunerne ved forskydning af udgifter

mellem kommunerne. Samlet vil elementet dog ikke medføre hverken statslige eller kommunale mer- eller mindreudgifter.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget for 2024 bliver indarbejdet på lov om tillægsbevilling for 2024. De økonomiske konsekvenser for 2025 og frem indarbejdes på forslag til finansloven for 2025.

Lovforslagets konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Lovforslaget er i overensstemmelse med de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

Lovforslaget omhandler mindre ændringer og præciseringer i allerede eksisterende regler, der ikke i nævneværdig grad påvirker it systemerne, datasikkerhed, kommunikation mv.

Lovforslaget vurderes herudover at være i overensstemmelse med princip 5 om tryk og sikker datahåndtering, idet lovforslaget ikke ændrer på den it-understøttede sagsbehandling, der allerede foregår i kommunerne og Udbetaling Danmark i dag. Kommunerne og Udbetaling Danmark skal således som hidtil overholde de eksisterende krav til datasikkerhed samt anvende de eksisterende it-løsninger, som kommunerne og Udbetaling Danmark anvender i sagsbehandlingen i dag.

For så vidt angår princip 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur anvendes kendte offentlige it-infrastrukturer (NemLogin, NemId/MitID, Nemkonto, borger.dk og Digital Post. Lovforslaget indeholder ikke forslag, der ændrer herpå.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vedrørende ændring af reglen om fastsættelse af løn og arbejdsvilkår i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst, kan medføre administrative lettelser for virksomheder, der ikke er omfattet af en overenskomst.

Det vurderes, at forslaget i øvrigt ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet, og at forslaget derfor ikke er omfattet af de 5 principper om erhvervsrettet regulering.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil medføre enkelte administrative konsekvenser for borgerne, som i forbindelse med en ansøgning om dispensation vil skulle dokumentere, at den manglende erhvervsaktivitet skyldes et medfødt eller tidligt opstået handicap.

7. Klimamæssige konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke har klimamæssige konsekvenser.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: Lovforslaget skønnes at medføre mindreudgifter for: 1,4 mio. kr. i 2024	Ingen

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke har miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Den del af lovforslaget, der vedrører eksport af pensionstilæg, rejser ikke problemstillinger i forhold til EU-retten, at Danmark vælger at udvide retten til eksport af pensionstilægget til EU-lande i videre omfang, end EU-retten forpligter Danmark til.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. september 2023 til den 28. september 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Ankestyrelsen, ATP, Arbejdsløsheds-kassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskade-foreningen, Beskæftigelsesrådet, BDO Statsautoriseret Revisions-selskab, Bedre Psykiatri, Business Danmark, Børnerådet, Børns Vilkår, DA, DAK, Danmarks Frie Fagfor-ening, Danske Advokater, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Patienter, Danske Regioner, Dansk Retspolitisk Forening, Danske Revisorer, Danske Seniorer, Datatilsynet, Den Uvildige Konsulentord-ning på Handicapområdet (DUKH), Det Centrale Handica-pråd, Det faglige hus, Faglige seniorer, FH, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Kommunale Velfærdschefer, Forenin-gen af Statsautoriserede Revisorer, Forhandlingsfællesska-bet, Forsikring og Pension, Frie Funktionærer, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, KL, Landsforeningen Fleksjob, Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere (LAP), Kristelig Arbejdsgiver-forening, Kristelig Fagbevægelse, Mødrehjælpen, Psykiatri-fonden, Red Barnet, Rigsrevisionen, Rådet for Psykisk Sår-bare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, SAND – De hjemløses landsorganisation, SIND, Udbetaling Dan-mark og Ældresagen.

	2,7 mio. kr. i 2025 og frem	
	Kommune: Lovforslaget skønnes at medføre mindreudgifter for: 35,4 mio. kr. i 2024 38,7 mio. kr. i 2025 og frem	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget skønnes at medføre merudgifter for staten til implementering og drift for: 1,0 mio. kr. i 2024 0,2 mio. kr. i 2025 og frem
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja Nej X	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 47, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvorledes kommuner skal forholde sig til tidligere opholdskommuners planlagte indsats for en tilflyttet person, herunder regler om afholdelse af udgifter for tilbud, som er igangsat af tidligere opholdskommuner.

Det foreslås, at i § 47, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ændres »opholdskommuner« til »handlekommuner«.

De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

De foreslåede ændringer er led i den ensretning af begrebsbruken vedrørende handlekommuneforholdet, som er sket ved lov nr. 754 af 13. juni 2023 om ændring af lov om

retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om social service og forskellige andre love, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 47, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til nr. 2

Det fremgår af de gældende regler i § 110, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at et jobafklaringsforløb højst kan have en varighed på 2 år, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Perioder med barsel eller sorgorlov medregnes ikke i jobafklaringsforløbets varighed, i det omfang der er ret til dagpenge ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Det fremgår videre af § 114, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at et ressourceforløb skal være af mindst 1 og højst 3 års varighed. Perioder med barsel eller sorgorlov medregnes ikke i ressourceforløbets varighed, i det omfang der under fravær er ret til dagpenge ved gravi-

ditet, barsel, adoption og sorgorlov efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Det foreslås, at i § 110, stk. 1, 2. pkt., og § 114, stk. 1, 2. pkt., ændres »i det omfang der er ret til dagpenge ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.« til: »når der er ret til fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, §§ 7-8, § 9, stk. 1, § 13, § 14, stk. 1 og 2 og § 14 a, i det omfang der under fraværet ville have været ret til dagpenge som ledig efter barselslovens § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 21 b, stk. 1-3, § 21 c, stk. 1-4, § 23 b, stk. 1-3, og § 23 c, stk. 1 og 2.«

Baggrunden for ændringen er, at den 1. december 2023 træder de seneste ændringer i barselsloven, jf. lov nr. 343 af 22. marts 2022 i kraft, og der er derfor behov for, at §§ 110 og 114 konsekvensrettes, således at der henvises til de nye bestemmelser i barselsloven i forhold til, hvor længe personer, der er i jobafklaringsforløb og ressourceforløb kan have fravær i forbindelse med graviditet, barsel, adoption og sorgorlov.

Med de foreslåede ændringer vil den periode, der ikke tæller med i perioden med jobafklarings- og ressourceforløb følge de regler, som kommer til at gælde efter barselsloven i det omfang, der efter barselsloven er ret til dagpenge som ledig.

Til nr. 3

Efter § 122, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, betaler arbejdsgiveren løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, jf. stk. 3-5.

Efter § 122, stk. 2, 1. og 2. pkt., skal jobcenteret, i forbindelse med etableringen af et fleksjob i en virksomhed, hurtigst muligt komme med en vurdering af arbejdsvejen i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Vurderingen danner grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Efter § 122, stk. 3, 1. og 2. pkt., fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår på overenskomstdækkede områder efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Indeholder overenskomsterne m.v. ikke sådanne bestemmelser, eller kan disse ikke finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsvejen i fleksjobbet, jf. stk. 2.

Efter § 122, stk. 4, 1.-4. pkt., fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår på områder, der ikke er dækket af overenskomst,

efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område. Jobcenteret modtager efter aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at det i § 122, stk. 4, efter 2. pkt. indsættes, at parterne kan aftale fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst. Arbejdsgiveren skal oplyse, hvilken overenskomst der er den sammenlignelige. Såfremt arbejdsgiveren ønsker at fravige den sammenlignelige overenskomst, skal det konkret angives, hvilke bestemmelser fravigelsen vedrører, og fravigelsen skal begrundes.

Med forslaget præciseres det, at parterne kan aftale fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst.

Med forslaget vil parterne fortsat skulle tage udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst på områder, hvor der findes en sammenlignelig overenskomst, jf. § 122, stk. 4, 2. pkt.

Med forslaget skal arbejdsgiveren oplyse, hvilken overenskomst der er den sammenlignelige. På denne måde kan arbejdstageren tage stilling til, om vedkommende er indforstået med at fravige overenskomsten, herunder evt. på baggrund af rådgivning fra den overenskomstbærende faglige organisation om de rettigheder, der følger af overenskomsten.

Såfremt arbejdsgiveren ønsker at fravige overenskomsten, skal det konkret angives, hvilke bestemmelser fravigelsen vedrører. Det er i den forbindelse en forudsætning, at fravigelserne ikke må være usaglige og skal begrundes i lønmodtagerens og/eller arbejdsgiverens interesser.

Med forslaget vil parterne kunne fastsætte løn og øvrige arbejdsvilkår i fleksjobbet, herunder konkret aftale eventuelle fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst. Det betyder, at der i aftalen mellem parterne skal være taget stilling til, hvilke konkrete vilkår i overenskomsten på det sammenlignelige område, der i givet fald skal fraviges.

Med løn og øvrige arbejdsvilkår forstås de samlede vilkår i ansættelsesforholdet, herunder f.eks. løn, tillæg, opsigelsesvarsler, arbejdstidens placering, ferie, pension, barsel m.v.

Med forslaget vil muligheden for at fravige overenskomsten ikke være begrænset til fravigelser, der har til formål at sikre, at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdsvejen og er nødvendige herfor.

Med forslaget vil bestemmelsen om, at den overenskomst-

bærende faglige organisation efter aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte modtager en kopi af aftalen om fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst, fortsat være gældende.

For så vidt angår selve lønnen i fleksjobbet, ændrer forslaget ikke på, at arbejdsgiveren fortsat alene vil skulle betale løn for det arbejde, der bliver udført af den fleksjobansatte, jf. lovens § 122, stk. 1, 1. pkt. Jobcenterets vurdering af arbejdsvejen i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen vil kunne arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten, danner grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren, jf. lovens § 122, stk. 2. Det betyder, at hvis det vil blive vurderet, at den fleksjobansatte arbejder med en nedsat intensitet i fleksjobbet, vil den fleksjobansatte kunne få enten en reduceret løn for de timer, den pågældende arbejder, eller fuld løn for færre timer end den pågældende arbejder. I begge tilfælde vil det svare til den nedsatte arbejdsintensitet. Lønnen vil blive suppleret med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte, jf. § 122, stk. 1, 2. pkt.

Forslaget ændrer endvidere ikke på, at arbejdsgiveren som altid vil skulle iagttage øvrig lovgivning på området. I den forbindelse henledes opmærksomheden på forskelsbehandlingsloven, der forbyder forskelsbehandling blandt andet på grund af handicap.

Til nr. 4

Den gældende § 123, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indeholder regler om beregning af fleksløntilskud.

Efter praksis medfører lovens § 123, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at kommunerne ikke har adgang til at beregne lønloftet på baggrund af arbejdsgiverens oplysninger i tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke har oplyst om den fulde månedsløn med tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v., da arbejdsgiverens oplysninger om løn, tilskud, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v. lægges til grund ved beregningen. Det fremgår endvidere ikke af bestemmelsen, at lønloftet skal oplyses af arbejdsgiveren.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i lovens § 123, stk. 3, at indsætte som 2. pkt., at arbejdsgiveren vil skulle oplyse om den løn, der vil blive udbetalt for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling, jf. 1. pkt.

Forslaget i 2. pkt. betyder, at arbejdsgiveren vil skulle oplyse kommunen om den løn, der vil kunne udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling med tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v. Dermed sikres det, at kommunerne vil få de oplysninger fra arbejdsgiveren, som vil være nødvendige for at kunne

kontrollere, at løn og fleksløntilskud tilsammen ikke overstiger fuldtidslønnen i samme stilling på ordinære vilkår.

I § 123, stk. 3, foreslås det videre indsat som et 3. pkt., at kommunen på baggrund af arbejdsgiverens oplysninger vil kunne beregne lønloftet, der fremgår af 1. pkt.

Det foreslåede 3. pkt. vil medføre, at kommunerne vil kunne beregne lønloftet på baggrund af oplysninger fra arbejdsgiveren om løn, tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v., f.eks. når fleksjobbet ikke normalt vil blive udbudt som fuldtidsarbejde, men er en stilling, der vil være oprettet specifikt til den fleksjobansatte. Det vil lette det administrative arbejde for både arbejdsgiverne og kommunerne i forbindelse med fastsættelse af lønloftet, særligt i forhold til job, som normalt ikke vil kunne udbydes til fuldtidsansatte.

Kommunerne vil således ikke længere skulle kontakte arbejdsgiveren for at få oplyst den fulde månedsløn med tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v., når arbejdsgiveren ikke har angivet en månedsløn, men f.eks. alene har opgivet timeløn og tillæg til en ansat på fuld tid i samme stilling. Kommunerne vil endvidere ikke skulle foretage efterreguleringer af fleksløntilskuddet på grund af forkerte oplysninger om lønloftet, hvilket vil mindske administrationen af beregning af fleksløntilskud i kommunerne.

Kommunerne vil også kunne beregne lønloftet i tilfælde, hvor lønloftet skal forhøjes som følge af udbetaling af f.eks. kvalifikationstillæg, bonus, feriegodtgørelse, ferietillæg og udbetaling fra fritvalgsordninger.

Kommunerne vil kunne anvende en lønseddel i forbindelse med beregningen af lønloftet. Kommunen vil dog skulle sikre sig, at alle oplysninger f.eks. om pensionsbidrag, fritvalgsordning m.v. fremgår af lønsedlen. Hvis alle oplysninger ikke fremgår af lønsedlen, vil kommunen skulle indhente disse oplysninger fra arbejdsgiveren. Der vil også kunne være tilfælde, hvor lønsedlen ikke vil kunne anvendes, f.eks. i de tilfælde, hvor der ikke udbetales fuld timeløn, men en nedsat timeløn på grund af arbejdstagerens nedsatte arbejdsintensitet.

Kommunen skal ved opgørelsen af lønloftet sikre sig, at både arbejdsgiverens og den ansattes bidrag til pensionsbidrag indgår i beregningen.

I nogle tilfælde opgør arbejdsgiveren både arbejdsgiverens og den fleksjobansattes pensionsbidrag særskilt, således at pensionsbidraget ikke indgår i den fleksjobansattes oplyste løn på lønsedlen. I disse tilfælde vil kommunen skulle beregne lønloftet på baggrund af den oplyste løn og det samlede pensionsbidrag fra den fleksjobansatte og arbejdsgiveren.

I andre tilfælde indgår den fleksjobansattes bidrag til en pensionsordning som en del af lønnen og arbejdsgiveren oplyser alene sit bidrag til en pensionsordning. I denne situation vil kommunen alene skulle lægge arbejdsgiverens bidrag til en pensionsordning sammen med den fleksjobansattes løn for at beregne lønloftet. Baggrunden for dette er,

at den fleksjobansattes bidrag allerede indgår som en del af lønnen.

En fleksjobansat, som mener, at kommunen har beregnet lønloftet forkert, vil som i dag kunne klage over afgørelsen. Klagen rettes til kommunen, som har truffet afgørelsen. Hvis kommunen fastholder afgørelsen, kan der efterfølgende rettes en klage til Ankestyrelsen.

Der vil i bekendtgørelsesform blive fastsat regler om, hvad der kan indgå i lønloftet samt hvordan kommunerne skal beregne lønloftet på baggrund af arbejdsgiverens oplysninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Personer, der modtager løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, er berettiget til fleksløntilskud i sygdoms-, barsels eller sorgorlovsperioden, jf. § 124, stk. 2, 1. pkt. i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Lovens § 124, stk. 3, indeholder regler om beregning af fleksløntilskud ved udbetaling af syge- eller barselsdagspenge eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, når der ikke udbetales løn fra arbejdsgiveren.

Syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring mv., jf. § 124, stk. 3, 2. pkt. Det følger således af § 124, stk. 3, 2. pkt., at syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen medfører fuldt fradrag i fleksløntilskuddet.

Efter lovens § 123, stk. 1, beregnes fleksløntilskuddet med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 503 af 11. maj 2023. Beløbet udgør i 2023 19.333 kr. Flexløntilskuddet udbetales månedsvis bagud.

Flexløntilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af lønindtægten fra fleksjobbet, inklusiv pensionsbidrag, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 15.817 kr. (2023-niveau), jf. § 123, stk. 2, 1. pkt. Herefter nedsættes flexløntilskuddet med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 15.817 kr. (2023-niveau) pr. måned før skat, jf. § 123, stk. 2, 2. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 124, stk. 3, at der efter 2. pkt. indsættes som nye punkummer, at hvis der udbetales løn og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse, jf. 1. pkt., i samme måned, lægges det beregnede fradrag af lønnen, jf.

§ 123, stk. 2, og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse sammen og fradrages i flexløntilskuddet efter § 123, stk. 1. § 123, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse, når der udbetales syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og flexløntilskud.

Det nye 3. pkt. i § 124, stk. 3, vil medføre en forenkling af beregningen af flexløntilskuddet i de måneder, hvor der både vil blive udbetalt løn og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Desuden vil den foreslåede ændring betyde, at en fleksjobansat, der i samme måned vil få udbetalt løn og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse, ikke vil modtage en højere samlet indtægt for den pågældende måned, sammenholdt med en ansat i flexløntilskud, der for hele måneden alene får udbetalt løn.

Det nye 4. pkt. i § 124, stk. 3, vil betyde, at flexløntilskud og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse tilsammen højst vil kunne udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Det betyder, at personer der vil være ansat i fleksjob, hvor arbejdsgiveren ikke betaler løn i en periode med sygdom eller barsel, fremadrettet vil modtage en samlet indtægt, der vil svare til indtægten, når der alene udbetales løn.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af § 130, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 127 og 128 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 123, 124 eller 126. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren, jf. § 130, 2. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det fremgår af § 130, 3. pkt., at opholdskommunen uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke skal forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

Det foreslås, at i § 130, 1. og 3. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ændres, »opholdskommune« til »handlekommune«.

De foreslåede ændringer medfører ikke materielle ændringer af bestemmelsen.

De foreslåede ændringer er led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som er sket ved lov nr. 754 af 13. juni 2023 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, serviceloven og forskellige andre love, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor

også afspejles i § 130, 1. og 3. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Til nr. 7

§ 139 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indeholder hjemmel til, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om beregning af og fradrag i fleksløntilskud. Der henvises til bekendtgørelse nr. 250 af 24. februar 2022 om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.4.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 139, stk. 1, at der efter 3. pkt. indsættes som nye punkummer, at beskæftigelsesministeren desuden fastsætter regler om, hvordan andre indtægter, herunder ledighedsydelse under ferie, skal indgå i beregningen af fleksløntilskuddet. Beskæftigelsesministeren fastsætter desuden regler om, hvilke indtægter, der skal indgå i fastsættelsen af det lønloft, der fremgår af § 123, stk. 3, 1. pkt., samt hvordan kommunen beregner beløbet, jf. § 123, stk. 3, 3. pkt.

Det forudsættes, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 139, stk. 1, nr. 4, vil blive udnyttet til, at udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag til pasning af nærtstående, som ønsker at dø i eget hjem efter serviceloven og barnets lov, vil kunne indgå i beregningen af fleksløntilskud på samme måde som lønindtægt fra et fleksjob, anden lønindtægt og indtægt fra selvstændig bibe-skæftigelse. Dette vil blive gennemført som en ændring af bekendtgørelse nr. 250 af 24. februar 2022 om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at der vil kunne ske fradrag i fleksløntilskuddet, når der samtidig sker udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag til pasning af nærtstående, som ønsker at dø i eget hjem, samt at udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og udbetaling af plejevederlag vil kunne indgå i beregningen af fleksløntilskuddet. Dette gælder både i situationer, hvor der udbetales løn samtidig med tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag og hvor der alene udbetales tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag.

Ændringen vil betyde, at en fleksjobansat, der vil modtage hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag efter serviceloven eller barnets lov for hele måneden eller for nogle dage i løbet af en måned, vil kunne få suppleret ydelsen med fleksløntilskuddet, således at vedkommende kan blive kompenseret for den nedsatte arbejdsevne med et fleksløntilskud. Ændringen vil endvidere betyde, at en fleksjobansat, der vil modtage hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag til pasning af nærtstående, som ønsker at dø i eget hjem efter serviceloven eller barnets lov for nogle timer om ugen, som ikke svarer til 37 timer om ugen, ikke vil modtage en højere samlet indtægt

om måneden, da ydelser efter serviceloven og barnets lov vil blive anset for at være en indtægt, der medfører fradrag i fleksløntilskud.

Den foreslåede ændring vil videre medføre, at der skal foretages ændringer i bekendtgørelse nr. 250 af 24. februar 2022 om beregning af og fradrag i fleksløntilskud således, at udbetaling af ledighedsydelse vil medføre fradrag i måneden efter ledighedsydelsen er udbetalt. Beregning af fleksløntilskud ved udbetaling af ledighedsydelse vil således skulle ske på samme måde som ved udbetaling af feriegodtgørelse udbetalt af arbejdsgiveren, feriegodtgørelse indbetalt til Feriekonto, en feriekasse m.v., sygedagpenge og ressourceforløbsydelse og barselsdagpenge.

Bemyndigelsen i det nye 5. pkt. i § 139, stk. 1, vil blive anvendt til, at fastsætte regler om, at der skal ses på lønnen på fuld tid på det pågældende arbejdsområde, dvs., uden arbejdstidsnedsættelse og uden evt. reduktion af timelønnen på baggrund af den nedsatte arbejdsevne. Samtidig vil der blive fastsat regler om, at hvis der ydes tillæg i form af genetillæg, aften/nattillæg, weekendtillæg m.v., vil arbejdsgiveren enten skulle oplyse den gennemsnitlige månedsløn for en medarbejder, der vil være ansat på ordinære vilkår i samme stilling eller om timeløn og tillæg pr. time, samt hvor mange vagter en ordinært ansat på fuld tid i gennemsnit har.

Det forudsættes, at bestemmelsen vil blive udmøntet til at fastsætte regler om, at hvis den fleksjobansatte vil være ansat i et job, som arbejdsgiveren ikke normalt vil udbyde som fuldtidsarbejde, men som vil være oprettet med henblik på, at den fleksjobansatte f.eks. kun vil kunne arbejde i fem timer om ugen med nedsat intensitet, vil kommunen kunne beregne den fulde timeløn og derefter gange med 160,333 timer. Dvs. hvis en fleksjobansat vil have 50 pct. arbejdsintensitet og vil modtage 75 kr. i timen, vil den fulde timeløn udgøre 150 kr. i timen. Månedslønnen vil herefter udgøre $150 \text{ kr.} \times 160,333 = 24.050 \text{ kr.}$ pr. måned. Hvis der vil være tillæg til timelønnen eller indbetales pensionsbidrag, vil disse også skulle indgå i beregningen af lønloftet. Hvis arbejdsgiveren alene vil kunne oplyse timelønnen for en fuldtidsansat medarbejder uden nedsat arbejdsintensitet, vil kommunerne kunne beregne lønloftet på samme måde, som angivet ovenfor.

Det forudsættes, at bestemmelsen vil blive udmøntet til at fastsætte regler om, at hvis den fleksjobansattes løn stiger, vil loftet for fleksløntilskud og løn skulle hæves, således at loftet vil udgøre lønnen ved ansættelse på fuld tid inklusiv lønstigningen. Hvis den fleksjobansatte skulle få tillæg som f.eks. anciennitetstillæg og funktionstillæg eller overarbejdsbetaling, vil disse tillæg også skulle indgå i loftet for, hvad fleksløntilskud og lønnen tilsammen højst vil kunne udgøre, og arbejdsgiveren vil derfor skulle oplyse fuldtidslønnen inklusiv tillæg og evt. overarbejdsbetaling til jobcenteret.

Det vil altid være arbejdsgiveren, som vil skulle oplyse om løn, herunder om ændringer som følge af eventuelle lønstigninger og udbetaling af ferietillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af § 3, stk. 1, i lov om social pension, at retten til pension er betinget af, at modtageren har fast bopæl i Danmark eller hyre på dansk skib.

Personer med dansk indfødsret, som tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension, bevarer dog retten til pension, hvis de efter det fyldte 15. år har haft fast bopæl i Danmark i mindst 10 år eller i mindst 1/4 af tiden fra det fyldte 15. år til det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes, jf. lovens § 3, stk. 3. Bopælskravet skal være opfyldt umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes.

Efter § 3, stk. 4, i loven kan Udbetaling Danmark tillade, når særlige omstændigheder taler for det, at retten til pension bevares for personer, der tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension.

Efter § 3, stk. 5, i loven omfatter retten til at modtage pension i udlandet efter stk. 2, 3 og 4 folkepensionens grundbeløb, førtidspension, seniorension og tidlig pension bortset fra førtidspensionens og seniorensions pensionstillæg og tillæg efter §§ 14 og 69, engangsbeløb efter § 15 d, stk. 4, og tillæg efter §§ 15 f og 15 g beregnet på grundlag af folkepensionens grundbeløb. Retten til at modtage tidlig pension i udlandet gælder dog alene ved bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz, Storbritannien eller Tyrkiet.

Det foreslås, at der i § 3, stk. 5, indsættes et 3. pkt., hvoraf det fremgår, at når særlige omstændigheder taler for det, vil Udbetaling Danmark efter ansøgning tillade, at retten til folkepensionens og førtidspensionens pensionstillæg bliver bevaret for personer, der vil tage bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien. I forhold til Storbritannien vil det kun gælde for personer omfattet af EU's udtrædelsesaftale med Det Forenede Kongerige og ikke for personer omfattet af Handels- og Samarbejdsaftalen.

Forslaget betyder eksempelvis, at personer, der tidligere har fået afslag på eksport af pensionstillæg, fordi de faldt ind under undtagelsen i bilag XI til forordning 883/04 om, at ikke-erhvervsaktive ikke har ret til førtidspensionens pensionstillæg ved flytning til udlandet fremover, vil kunne søge om pensionstillæg efter denne lov. Dog vil den manglende erhvervsaktivitet skulle være en følge af en lægeligt diagnosticeret langvarigt fysisk, psykisk, sensorisk eller intellektuel funktionsnedsættelse.

Forslaget omfatter ligeledes personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse modtager folkepension eller førtidspension og som har bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.

Udbetaling Danmark vil efter ansøgning skulle foretage en

konkret vurdering af, om retten til pensionstillæg kan bevares eller modtages ved flytning. Pensionisten vil dermed skulle opfylde en betingelse om at være eller have søgt om tilkendelse af hhv. førtidspension eller folkepension på ansøgningstidspunktet. Udbetaling Danmark vil skulle vurdere, hvilke særlige omstændigheder, der er lagt til grund for den manglende erhvervsaktivitet. De særlige omstændigheder vil være de situationer, hvor en person, der pga. et medfødt eller tidligt opstået handicap ikke har været aktiv på arbejdsmarkedet. Personen vil dermed skulle være lægeligt diagnosticeret med en langvarig fysisk, psykisk, sensorisk eller intellektuel funktionsnedsættelse og som følge deraf ikke have været i stand til eller have udsigt til at kunne påtage sig ordinær beskæftigelse. Det faktum, at en person først senere i livet får tilkendt førtidspension pga. en lang udredning eller sagsbehandling vil ikke i sig selv udgøre en hindring for, at personen vil kunne opnå ret til at bevare eller modtage pensionstillægget. Det afgørende vil være, hvorvidt den manglende erhvervsaktivitet vil kunne tilskrives omfanget af personens medfødte eller tidligt opstået handicap. Tilfælde, der vil falde uden for bestemmelsens omfang, vil være de tilfælde, hvor det med rette vil kunne forventes, at en person vil have haft mulighed for at have erhvervsmæssig beskæftigelse.

Oplysninger, der vil være egnede til at dokumentere, at personen har et medfødt eller tidligt opstået handicap, der har medført, at personen ikke har haft mulighed for at påtage sig et arbejde, vil f.eks. være oplysninger og dokumentationsgrundlag fra personens førtidspensionssag, helbreds- og arbejdsevnevurdering, lægeattester og lignende. Opremsningen af oplysninger er ikke udtømmende, da også andre oplysninger efter en konkret vurdering vil kunne være egnede til at dokumentere, at personen har et medfødt eller tidligt opstået handicap.

Den foreslåede ændring vil medføre, at pensionisten har mulighed for at bevare pensionstillægget ved flytning til et EU-/EØS-land, Schweiz eller for personer omfattet af udtrædelsesaftalen, Storbritannien, og betyder derfor at pensionisten kan bevare retten til den fulde pensionsydelse.

Til nr. 2

Det fremgår af § 56 a, stk. 5, 1. pkt., i lov om social pension, at kommunalbestyrelsen i opholdskommunen skal vurdere, om borgeren har ret til anden hjælp fra kommunen, når Udbetaling Danmark eller Seniorensionsenheden giver afslag på pension på grund af regler om optjening eller tilkender en procentandel af fuld pension, uden at borgeren indgiver ansøgning herom.

Det fremgår af § 56 a, stk. 5, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen i opholdskommunen skal tilbyde at give vejledning efter § 5 i retssikkerhedsloven, når en førtidspensionist, seniorensionist eller tidlig pensionist overgår til folkepension.

Det foreslås, at »opholdskommunen« i § 56 a, stk. 5, 1. og 2. pkt., ændres til »handlekommunen«.

De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som er sket ved lov nr. 754 af 13. juni 2023 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om social service og forskellige andre love, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 56 a i lov om social pension.

Til § 3

Til nr. 1

Efter gældende regler i § 3, stk. 4, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., omfatter retten til at modtage pension i udlandet pensionens grundbeløb, invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb, førtidsbeløb, ekstra tillægsydelse, tillæg efter §§ 16 og 17 og invaliditetsydelse.

Det fremgår af § 3, stk. 1, i loven, at retten til pension er betinget af, at modtageren har fast bopæl i Danmark eller hyre på dansk skib.

Personer med dansk indfødsret, som tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension, bevarer dog retten til pension, hvis de efter det fyldte 15. år har haft fast bopæl i Danmark i mindst 10 år eller i mindst 1/4 af tiden fra det fyldte 15. år til det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes, jf. § 3, stk. 2, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. Bopælskravet skal være opfyldt umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes.

Det fremgår af § 3, stk. 3, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at når særlige omstændigheder taler for det, kan Udbetaling Danmark tillade, at retten til pension bevares for personer, der tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension.

Det foreslås, at der i § 3, stk. 4, indsættes et 2. pkt., hvoraf det fremgår, at når særlige omstændigheder taler for det, vil Udbetaling Danmark efter ansøgning kunne tillade, at retten til pensionstillæg bevares for personer, der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Udbetaling Danmark efter ansøgning vil skulle foretage en konkret vurdering af, om retten til pensionstillæg vil kunne bevares eller modtages ved flytning. Pensionisten vil dermed skulle opfylde en betingelse om at være eller have søgt om tilkendelse af hhv. førtidspension eller folkepension på ansøgningstidspunktet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til de specielle bemærkninger til § 2, nr. 1.

Til nr. 2

Det fremgår af § 52 b, stk. 4, 1. pkt., i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at kommunalbestyrelsen i opholdskommunen skal tilbyde at give vejledning efter § 5 i retssikkerhedsloven, når en førtidspensionist eller modtager af invaliditetsydelse overgår til folkepension.

Det foreslås, at »opholdskommunen« i § 52 b, stk. 4, 1. pkt., ændres til »handlekommunen«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil være kommunalbestyrelsen i handlekommunen, der skal tilbyde at give vejledning efter § 5 i retssikkerhedsloven, når en førtidspensionist eller modtager af invaliditetsydelse overgår til folkepension.

Den foreslåede ændring er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som er sket ved lov nr. 754 af 13. juni 2023 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om social service og forskellige andre love, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 52 b, stk. 4, 1. pkt., i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.7.

Til § 4

Til nr. 1

Efter § 9, stk. 6, i retssikkerhedsloven, kan en opholdskommune, når der er særlige grunde til det, indgå aftale med en tidligere opholdskommune om, at denne fortsat har forpligtelsen til at yde hjælp. En sådan aftale er betinget af samtykke fra den, som modtager hjælpen.

Med lov nr. 754 af 13. juni 2023, der træder i kraft den 1. januar 2024, er bestemmelsen flyttet til § 9, stk. 9, i retssikkerhedsloven og det fremgår af denne bestemmelse, at den kommune, der efter stk. 1-6 og 11-13 er handlekommune, kan indgå aftale med borgerens tidligere handlekommune om, at sidstnævnte fortsat er handlekommune, når der er særlige grunde til det, og med samtykke fra borgeren.

Det fremgår af § 9 c, stk. 1, i retssikkerhedsloven, at opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt

af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne af den tidligere kommune efter stk. 2-6.

Det fremgår videre af § 9 c, stk. 2, i retssikkerhedsloven, at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Kriminalforsorgen,
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4,
- 6) anbringelsessteder for børn og unge efter § 66 i lov om social service eller
- 7) døgnophold efter § 76 a i lov om social service.

Det fremgår videre af § 9 c, stk. 3, i retssikkerhedsloven, at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når en person har fået ophold i en anden kommune i

- 1) en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission,
- 2) et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller
- 3) Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

Det fremgår videre af § 9 c, stk. 4, i retssikkerhedsloven, at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter serviceloven fra den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, når der iværksættes foranstaltninger for den unge efter § 76, stk. 3, i serviceloven. Når den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelsen, selv har ret til refusion efter § 9 c, stk. 6, ydes refusionen dog af den kommune, der var refusionspligtig efter § 9 c, stk. 6. Bliver en ung, for hvem der er iværksat foranstaltninger efter § 76, stk. 3, i serviceloven, visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, ydes refusion efter § 9 c, stk. 6, 1. pkt. dog af denne kommune.

Det fremgår videre af § 9 c, stk. 5, i retssikkerhedsloven, at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter serviceloven, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter

- 1) § 108, stk. 2, og § 192 i lov om social service,
- 2) § 58 a i lov om almene boliger m.v. eller
- 3) lov om friplejeboliger.

Det fremgår videre af § 9 c, stk. 6, i retssikkerhedsloven, at opholdskommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter serviceloven, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i stk. 2, 4 og 5 og den tidligere opholdskommune var bekendt med de forhold, der begrunder tilbuddet, og det var åbenbart, at der

måtte gribes ind. En opholdskommune har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter serviceloven, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. § 66 i serviceloven, som følge af en tidligere opholdskommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Det fremgår videre af § 9 c, stk. 8, i retssikkerhedsloven, at opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet tilkendelseskommunen. Opholdskommunens udgifter til seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var opholdskommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension. Refusion efter stk. 2, 3, 5 og 6 udskyder retten til refusion efter 1. og 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.1., for så vidt angår gældende ret.

Det foreslås, at 9 c, stk. 8, affattes på ny.

Det foreslås i § 9 c, stk. 8, 1. pkt., at handlekommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne, refunderes af den kommune, der på tilkendelsestidspunktet var pensionistens handlekommune i sager efter disse love, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelse af førtidspension.

Den foreslåede ændring vil medføre, at den nye handlekommune vil kunne kræve refusion af den tidligere handlekommune i forhold til udgifterne til førtidspension i indtil seks år fra fraflytningstidspunktet. Den foreslåede bestemmelse svarer til de hidtil gældende regler, og det forudsættes at nyaffattelsen ikke ændrer på, hvordan bestemmelserne skal anvendes. Den hidtil gældende praksis vil således fortsat finde anvendelse.

Det foreslås i § 9 c, stk. 8, 2. pkt., at handlekommunens udgifter til seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne, refunderes af den kommune, der på tilkendelsestidspunktet var pensionistens handlekommune i sager efter disse love, i op til 6 år fra

det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension.

Den foreslåede bestemmelse svarer til de hidtil gældende regler, og det forudsættes at nyaffattelsen ikke ændrer på, hvordan bestemmelserne skal anvendes. Den hidtil gældende praksis vil således fortsat finde anvendelse.

Det foreslås i § 9 c, stk. 8, 3. pkt., at for personer, der er tilkendt førtidspension før den 2. februar 2015, refunderes handlekommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, af den kommune som var handlekommune på tilkendelsestidspunktet, i 6 år fra tilkendelsestidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse svarer til de hidtil gældende regler, og det forudsættes at nyaffattelsen ikke ændrer på, hvordan bestemmelserne skal anvendes. Den hidtil gældende praksis vil således fortsat finde anvendelse.

Det foreslås i § 9 c, stk. 8, 4. pkt., at 1. og 2. pkt. ikke finder anvendelse, så længe en pensionist er omfattet af bestemmelserne i stk. 1-6, uanset om pensionisten opholder sig i en eller flere på hinanden efterfølgende handlekommuner.

Den foreslåede ændring vil medføre, at 1. og 2. pkt. ikke vil skulle finde anvendelse, så længe en person er omfattet af bestemmelserne i § 9 c, stk. 1-6, idet reglen i § 9 c, stk. 1, med den foreslåede ændring vil få forrang for bestemmelserne efter § 9 c, stk. 8, 1. og 2. pkt. Det vil sige, at så længe handlekommunen har ret til refusion, fordi personen er omfattet af en af bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6, vil den foreslåede bestemmelse i 4. pkt. skulle anvendes. Hvis personen ikke længere er omfattet af en af bestemmelserne i § 9 c, stk. 1-6, vil 1. og 2. pkt. i § 9 c, stk. 8, finde anvendelse.

Eksempel vedr. § 9 c, stk. 8, 4. pkt.:

Kommune 1 medvirker til, at en person får ophold på en institution m.v. efter § 9 c, stk. 2, i kommune 2. Kommune 2 tilkender førtidspension. Kommune 1 skal refundere udgifterne til institutionsopholdet og for udgiften til førtidspension til kommune 2.

Hvis personen flytter i en almindelig bolig i en ny kommune 3, vil kommune 2 skulle refundere udgifterne for førtidspension til den nye handlekommune 3 indtil de seks år fra fraflytningen er gået, idet personen ikke længere er omfattet af bestemmelserne i § 9 c, stk. 1-6, jf. dog bemærkningerne nedenfor til det foreslåede 5. pkt.

Det samme vil gælde ved seniorpension, da det vil være den kommune, der var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension, som vil skulle refundere udgifterne til seniorpension.

Det foreslås i § 9 c, stk. 8, 5. pkt., at når opholdet eller opholdene efter stk. 2-6 varer mere end 6 år fra det tidspunkt, pensionisten er fraflyttet kommunen, som har tilkendt førtidspensionen, eller som var handlekommune på det tidspunkt, som seniorpensionen blev tilkendt, bortfalder retten til mellemkommunal refusion efter 1. og 2. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at hvis en person har været omfattet af bestemmelserne i § 9 c, stk. 1-6, i mere end seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet kommunen, som har tilkendt førtidspensionen eller som var handlekommune på det tidspunkt, som seniorpensionen blev tilkendt, vil anvendelsen af 6-årsreglen skulle bortfalde helt.

Eksempel vedr. § 9 c, stk. 8, 5. pkt.:

Kommune 1 medvirker til, at en person får ophold på en institution m.v. efter § 9 c, stk. 2, i kommune 2, og kommune 2 tilkender førtidspension. Kommune 1 vil skulle refundere udgifterne til institutionsopholdet og førtidspension til kommune 2.

Hvis kommune 1 medvirker til, at personen får ophold på en ny institution i kommune 3, jf. § 9 c, stk. 2, vil kommune 1 fortsat skulle refundere udgifterne til institutionsopholdet og udgiften til førtidspension til kommune 3 efter institutionsreglen.

6-årsreglen vil skulle regnes fra fraflytningen fra kommune 2, og vil ikke skulle anvendes så længe, personen har ophold efter § 9 c, stk. 2, i kommune 3. Den kan højst anvendes i seks år fra flytningen til kommune 3. Hvis personen inden de seks år flytter i en almindelig bolig i en ny kommune eller i kommune 3, vil kommune 2 (som tilkendte pensionen) kun skulle refundere udgifterne for førtidspension til den nye handlekommune eller til kommune 3, hvis opholdet på institutionen i kommune 3 har varet mindre end seks år.

Det samme vil gælde ved seniorpension, da det vil være den kommune, der var handlekommune på tidspunktet for seniorpension, som vil skulle refundere udgifterne til seniorpension.

Det foreslås i § 9 c, stk. 8, 6. pkt., at hvis der er indgået en aftale efter § 9, stk. 9, regnes de 6 år i 1., 2. og 5. pkt. fra tidspunktet, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, der uden en aftale ville have været handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen.

Den foreslåede ændring vil medføre, at hvis to kommuner har indgået en aftale om, at kommune 1 fortsætter med at være handlekommune, selvom en pensionist er flyttet til kommune 2, vil de seks år skulle regnes fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet kommune 2, og ikke fra seks år efter fraflytningen fra kommune 1, som efter aftalen fortsat er handlekommune.

Det foreslås i § 9 c, stk. 8, 7. pkt., at 4. og 5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for udgifterne til førtidspension om-

fattet af 3. pkt., dog således at perioden på 6 år regnes fra tidspunktet for tilkendelse af førtidspension.

Den foreslåede ændring vil medføre, at de foreslåede bestemmelser i § 9 c, stk. 8, 4.-6. pkt., ligeledes vil gælde for personer, hvor en kommune før 2. februar 2015 har tilkendt personen førtidspension.

De foreslåede ændringer af § 9 c, stk. 8, betyder således, at bestemmelserne i 1.-3. pkt. ikke vil skulle anvendes, når en handlekommune har medvirket til, at en person har fået ophold i en institution eller opholdssted m.v., og der på denne baggrund er et refusionskrav, jf. bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6. Reglen i § 9 c, stk. 1, vil derfor med ændringen få forrang for bestemmelserne efter § 9 c, stk. 8, 1. og 2. pkt. Det vil også gælde, når der er et refusionsforhold mellem flere end to kommuner.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Det fremgår af § 40, stk. 1, i sygedagpengeloven, at en arbejdsgiver, der udbetaler løn under en lønmodtagers sygefravær, skal anmelde fraværet til lønmodtagerens opholdskommune senest fem uger efter første fraværsdag, hvis fraværet strækker sig ud over arbejdsgiverperioden, jf. kapitel 10.

Det fremgår af § 40, stk. 2, i sygedagpengeloven, at en arbejdsgiver, der udbetaler sygedagpenge i arbejdsgiverperioden under en lønmodtagers sygefravær, skal anmelde sygefraværet til lønmodtagerens opholdskommune, senest 1 uge efter, at udbetaling af sygedagpenge fra arbejdsgiveren er ophørt, hvis fraværet strækker sig ud over arbejdsgiverperioden, jf. kapitel 10.

Det fremgår af § 40, stk. 3, i sygedagpengeloven, at en arbejdsgiver, der ikke udbetaler løn og ikke har pligt til at udbetale sygedagpenge i arbejdsgiverperioden under en lønmodtagers sygefravær, skal anmelde sygefraværet til lønmodtagerens opholdskommune senest 14 dage efter første fraværsdag.

Det fremgår af § 40 a, stk. 1, i sygedagpengeloven, at arbejdsløhedskassen skal anmelde et ledigt medlems sygefravær til medlemmets opholdskommune, senest 3 uger efter, at medlemmet har givet besked om sygefraværet til arbejdsløhedskassen efter § 35, stk. 3, jf. dog stk. 2.

Det fremgår af § 40 a, stk. 2, i sygedagpengeloven, at arbejdsløhedskassen skal anmelde sygefraværet til medlemmets opholdskommune, senest 1 uge efter, at medlemmet har givet besked om sygefraværet til arbejdsløhedskassen, når et ledigt medlem ved sin anmeldelse af sygefravær efter § 35, stk. 3, har oplyst at være delvis ledig.

Det fremgår af § 56, stk. 1, at en arbejdsgiver ved aftale med

en lønmodtager kan opnå ret til fra kommunen at få refusion i de første 30 kalenderdage af sygefraværet, hvis lønmodtageren opfylder beskæftigelseskravet i § 30. Refusionen beregnes efter reglerne om sygedagpenge fra kommunen til lønmodtagere, jf. § 47, stk. 1, 1. pkt. Refusionen kan dog højst ske med det beløb, som lønmodtageren har ret til efter § 50, stk. 2.

Det fremgår af § 56, stk. 3, at aftalen skal være skriftlig og indeholde oplysning om arbejdsgiverens og lønmodtagerens navn og adresse samt sygdommens art. Aftalen skal godkendes af lønmodtagerens opholdskommune.

Det fremgår af § 59, stk. 1, i sygedagpengeloven, at en arbejdsgiver, der efter §§ 54-57 er berettiget til refusion af sygedagpenge, skal anmelde refusionskravet til lønmodtagerens opholdskommune.

Det fremgår af § 78, stk. 2, 1. pkt., i sygedagpengeloven, at forsikringsselskaber har pligt til inden fire uger at orientere skadelidtes opholdskommune, når der udbetales erstatning til den pågældende som følge af en personskade.

Det foreslås, at »opholdskommune« overalt i loven ændres til »handlekommune«.

De foreslåede ændringer vil ikke medføre materielle ændringer.

De foreslåede ændringer er et led i den ensretning af begrebsbrugen vedrørende handlekommuneforholdet, som er sket ved lov nr. 754 af 13. juni 2023 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om social service og forskellige andre love, hvorved begrebet handlekommune anvendes konsekvent. Ensretningen bør derfor også afspejles i § 40, stk. 1, 2 og 3, § 40 a, stk. 1 og 2, § 56, stk. 3, 2. pkt., § 59, stk. 1, og § 78, stk. 2, 1. pkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

I den gældende § 7, stk. 3, 2. pkt. i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne, henvises til § 139, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der skulle have været henvist til § 139, stk. 1, i samme lov.

Det foreslås derfor, at henvisningen i § 7, stk. 3, 2. pkt., ændres fra § 139, stk. 2, til § 139, stk. 1.

Til nr. 2

Efter § 7, stk. 4, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne, kan beskæftigelsesministe-

ren fastsætte regler for, hvordan fleksbidraget skal beregnes, når der ikke er indberettet lønoplysninger til indkomstregisteret i en given periode.

På baggrund af den foreslåede ændring i § 139, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v. vil skulle indgå i beregningen af fleksløntilskud, er der behov for at indsætte en bestemmelse i § 7, stk. 4, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne om, at beskæftigelsesministeren endvidere vil kunne fastsætte nærmere regler for, hvordan fleksbidraget skal beregnes, hvis der udbetales andre indtægter end løn, som indgår i beregningen af fleksløntilskuddet.

Det foreslås, at der i § 7, stk. 4, efter 1. pkt. indsættes som nyt punktum, at beskæftigelsesministeren endvidere kan fastsætte nærmere regler for, hvordan fleksbidraget skal beregnes, hvis der udbetales andre indtægter end løn, som indgår i beregningen af fleksløntilskuddet.

Regler vil blive fastsat i § 25 i bekendtgørelse om finansiering af visse offentlige ydelser, der udbetales af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløhedskasserne.

Reglerne vil svare til de gældende regler om beregning af det særlige fleksbidrag på baggrund af løn. Der vil således blive fastsat regler om, at hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag vil skulle ske på samme måde som lønindtægt.

Det betyder, at det særlige fleksbidrag beregnes fra det tidspunkt, hvor kommunen modtager 20 pct. i refusion fra staten af udbetalt fleksløntilskud i en eller flere uger inden for en kalendermåned. Ved beregningen af det særlige fleksbidrag vil der skulle anvendes oplysninger om udbetaling af tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag, som er indberettet til indkomstregisteret for den periode, beregningen omfatter.

Det beløb, som vil skulle anvendes ved tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag, er før skat og arbejdsmarkedsbidrag fratrukket personens eget bidrag til ATP.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2024.

Det foreslås i *stk. 2*, at ansøgning efter denne lov tidligst indgives til Udbetaling Danmark fra og med den 1. januar 2024. Indgives ansøgning herom til Udbetaling Danmark senest den 30. juni 2024, vil pensionstillægget kunne udbetales fra den 1. januar 2024, hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Indgives ansøgning herom den 1. juli 2024 eller senere, opnås ret til pensionstillæg med virkning fra den 1. i måneden efter, at Udbetaling Danmark træffer

afgørelse i sagen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Lovændringen vil medføre administrative og implementeringsmæssige ændringer for Udbetaling Danmark, hvorfor der først vil kunne indgives ansøgning pr. 1. januar 2024. Henset, at der er sagsbehandlingstid forslås det, at der vil kunne opnås ret til pensionstillægget pr. 1. januar 2024 i en overgangsperiode frem til 30. juni 2024.

Det vil betyde, at der tidligst vil kunne blive ansøgt om og udbetalt pensionstillæg efter denne lov fra og med den 1. januar 2024. Udbetaling Danmark vil skulle orientere den potentielt berørte personkreds om ændringen, inklusiv personer, der er bosiddende i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien, som kun modtager grundbeløbet.

Ansøgningen skal indgives til Udbetaling Danmark senest den 30. juni 2024. Såfremt ansøgningen indgives senest den 30. juni 2024, vil tillægget kunne udbetales til lovændringens forventede ikrafttrædelse den 1. januar 2024. Hensynet til, at der vil kunne ansøges i perioden fra den 1. januar 2024 til og med den 30. juni 2024 og få udbetalt pensionstillægget fra lovens ikrafttrædelse er, at de udenlandske bosiddende pensionister skal have mulighed for, inden for en rimelig tidsperiode, at opnå ret til pensionstillægget fra lovens ikrafttrædelse. Indgives ansøgning om tillæg efter den 30. juni 2024 vil det betyde, at tillæg vil kunne udbetales med virkning fra den 1. i måneden efter, at Udbetaling Danmark har truffet afgørelse i sagen, dog senest med virkning fra den 1. i måneden efter, der er gået 6 måneder efter ansøgningens indgivelse.

Førtidspensionister, der efter ansøgning har fået ret til at bevare eller modtage pensionstillægget i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien og som efterfølgende overgår til folkepension, bibeholder pensionstillægget og vil ikke skulle ansøge herom på ny.

Det foreslås i *stk. 3*, at stk. 2 ligeledes omfatter personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse modtager folkepension eller førtidspension og som har bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.

Det vil betyde, at personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse allerede bor i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien, vil have mulighed for at kunne ansøge Udbetaling Danmark om at kunne modtage pensionstillægget.

Såfremt en person flytter fra ét EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien til et andet efter at have fået tillagt pensionstillægget, vil personen bevare retten til tillægget og vil således ikke skulle ansøge om pensionstillægget på ny. Hvis personen derimod flytter til et tredje land, hvorved retten til tillægget mistes, vil personen ved en eventuel tilbageflytning til EU-/EØS, Schweiz eller Storbritannien skulle indgive en ny ansøgning til Udbetaling Danmark om at modtage tillægget på ny.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at § 9 c, stk. 8, 4.-7. pkt.,

har virkning fra og med den 1. januar 2021 for sager, hvor bestemmelsen om udskudt ret til mellemkommunal refusion for udgifter til førtids- eller seniorpension efter den gældende § 9 c, stk. 8, 3. pkt., finder anvendelse, fordi en pensionist den 1. januar 2021 eller senere er flyttet til en ny handlekommune i en af de situationer, der fremgår af § 9 c, stk. 2-6, i retssikkerhedsloven.

Det betyder, at forslaget til ændringen af § 9 c, stk. 8, 4.-7. pkt., for de sager, hvor der fra og med den 1. januar 2021 eller senere er en refusionsret efter 6-årsreglen for en pensionist, der fortsat er i en boform m.v., som er omfattet af § 9 c, stk. 2-6, i retssikkerhedsloven, vil have virkning fra den 1. januar 2021. Det vil sige, at hvis en kommune fra og med den 1. januar 2021 eller efterfølgende har fået ret til refusion efter 6-årsreglen, fordi en pensionist omfattet af § 9 c, stk. 2-6, i retssikkerhedsloven fraflyttede kommunen, skal sagen behandles efter de foreslåede regler i § 4, nr. 1, i forhold til, hvilket pkt. i den foreslåede § 9 c, stk. 8, refusionsretten følger af. Dermed vil refusionsretten bestå, så længe pensionisten bor i en af de omhandlede boformer i stedet for at bortfalde efter seks år.

Eksempel: En kommune (1) har i 2020 tilkendt en person førtidspension og samtidig medvirket til, at personen fik ophold i en institution i kommune 2. Den 1. januar 2022 flyttes personen til et nyt opholdssted i kommune 3. Kommune 3 har efter gældende regler ret til refusion efter institutionsreglen for udgifterne til opholdet. For pensionen er der efter gældende regler kun ret til refusion i seks år fra flytningen efter 6-årsreglen. Med den foreslåede ændring vil der efter institutionsreglen, så længe opholdet varer, være ret til refusion også for udgifterne til førtidspension. Det vil sige, at retten til refusion for pensionen ikke vil ophøre, inden opholdet ophører.

Det vil sige, at kommuner, der som følge af Ankestyrelsens ændrede praksis, som følge af Retten i Horsens dom af 8. december 2016 – sag nr. BS8B-318/2016 i forhold til § 9 c, stk. 8, jf. ovenfor under afsnit 2.6.2, den 1. januar 2021 eller senere har fået ret til refusion for udgifter til førtids- eller seniorpension efter 6-årsreglen, dermed som udgangspunkt vil kunne få ændret og forlænget deres ret til refusion, fordi de i stedet vil få ret til refusion efter institutionsreglen, så længe opholdet/opholdene varer.

Det betyder også, at sager, hvor 6-årsreglen har været anvendt, men de seks år er afviklet før den 1. januar 2024, ikke vil blive omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 9 c, stk. 8, 4.-7. pkt. Sådanne sager, hvor refusionen for førtids- eller seniorpension allerede er ophørt inden den 1. januar 2024

efter de hidtil gældende regler, vil ikke skulle genoptages, og retten til refusion vil heller ikke genopstå fremadrettet.

Det foreslås i stk. 4, 2. pkt., at for sager, hvor bestemmelsen om udskudt ret til mellemkommunal refusion for udgifter til førtids- eller seniorpension efter den gældende § 9 c, stk. 8, 3. pkt., finder anvendelse, fordi en pensionist inden den 1. januar 2021 er flyttet til en ny handlekommune i en af de situationer, der fremgår af § 9 c, stk. 2-6, i retssikkerhedsloven, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det betyder, at for sager, hvor flere end to kommuner er involverede, og hvor de seks år efter 6-årsreglen begyndte at løbe inden 1. januar 2021, vil der være ret til refusion efter 6-årsreglen, indtil de seks år er gået. Refusionsretten skal dermed ikke ændres til at ske efter institutionsreglen, og bliver heller ikke forlænget. Det skal bemærkes, at der ikke ændres på, at kommunen fortsat vil have ret til at få refusion af udgifterne til anbringelsen.

Eksempel: Kommune 1 har i 2015 tilkendt en person førtidspension og samtidig medvirket til, at personen fik ophold i en institution i kommune 2. Den 1. januar 2019 flyttes personen til en ny institution i kommune 3. Kommune 3 har ret til refusion efter institutionsreglen for udgifterne til opholdet og efter 6-årsreglen ret til refusion i seks år fra flytningen til kommune 3 for udgifterne til førtidspension. Efter forslaget vil kommunens refusionsret for pensionen fortsætte efter de gældende regler, til de seks år er gået.

Det foreslås i stk. 5, at stk. 4 finder tilsvarende anvendelse for sager, der er omfattet af § 30, stk. 5, 2. pkt. i lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne, dog således at de seks år regnes fra tispunktet for tilkendelsen af førtidspensionen.

Der henvises til bemærkningerne til stk. 4.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet det bemærkes, at lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om lov om sygedagpenge og lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne ikke gælder på Færøerne eller i Grønland og ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget
§ 1

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 701 af 22. maj 2022, som ændret
senest ved § 10 i lov nr. 754 af 13. juni 2023,
foretages følgende ændringer:

§ 47. ...

Stk. 1. ...

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvorledes kommuner skal forholde sig til tidligere opholdskommuners planlagte indsats for en tilflyttet person, herunder regler om afholdelse af udgifter for tilbud, som er igangsat af tidligere opholdskommuner.

Stk. 3.-6. ...

§ 110. Et jobafklaringsforløb kan højst have en varighed på 2 år, når personen er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Perioder med barsel eller sorgorlov medregnes ikke i jobafklaringsforløbets varighed, i det omfang der er ret til dagpenge ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Stk. 2 og 3. ...

§ 114. Et ressourceforløb skal være af mindst 1 og højst 3 års varighed. Perioder med barsel eller sorgorlov medregnes ikke i ressourceforløbets varighed, i det omfang der under fravær er ret til dagpenge ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Stk. 2-4. ...

§ 122.

Stk. 2 og 3. ...

Stk. 4. På områder, der ikke er dækket af overenskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår

1. I § 47, stk. 2, ændres »opholdskommuners« til: »handlekommuners«, og »opholdskommuner« til: »handlekommuner«.

2. I § 110, stk. 1, 2. pkt., og § 114, stk. 1, 2. pkt., ændres »i det omfang der er ret til dagpenge ved graviditet, barsel, adoption og sorgorlov under fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.« til: »når der er ret til fravær efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, §§ 7 - 8, § 9, stk. 1, § 13, § 14, stk. 1 og 2 og § 14 a, i det omfang der under fraværet ville have været ret til dagpenge som ledig efter barselslovens § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 21 b, stk. 1-3, § 21 c, stk. 1-4, § 23 b, stk. 1-3 og § 23 c, stk. 1 og 2.«

efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område. Jobcenteret modtager efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob. Den overenskomstbærende faglige organisation modtager efter aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst. Tvister om løn og arbejdsvilkår afgøres i disse tilfælde ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, såfremt en af parterne begærer det. I så fald er arbejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. ...

§ 123.

Stk. 2. ...

Stk. 3. Fleksløntilskud efter stk. 2 og løn udbetalt af arbejdsgiveren efter § 122 kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Stk. 4. ...

§ 124.

Stk. 2. ...

Stk. 3. Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, modtager syge- eller barseldagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og i barselslovens § 34, eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barseldagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en

3. I § 122, *stk. 4*, indsættes efter 2. pkt. som nye punktummer »Parterne kan aftale fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst. Arbejdsgiveren skal oplyse, hvilken overenskomst der er den sammenlignelige. Ønsker arbejdsgiveren at fravige den sammenlignelige overenskomst, skal det konkret angives, hvilke bestemmelser fravigelsen vedrører, og fravigelsen skal begrundes.«

4. I § 123, *stk. 3*, indsættes som 2. og 3. *pkt.*: »Arbejdsgiveren skal oplyse om den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling, jf. 1. pkt. Kommunerne kan på baggrund af arbejdsgiverens oplysninger beregne det beløb, der fremgår af 1. pkt.

5. I § 124, *stk. 3*, indsættes efter 2. pkt. som nye punktummer: »Udbetales der løn og syge- eller barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse, jf. 1. pkt., i samme måned, lægges det beregnede fradrag af lønnen, jf. § 123, *stk. 2*, og syge- eller barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse sammen og fradrages i fleksløntilskuddet efter § 123, *stk. 1*. § 123, *stk. 3*, finder tilsvarende anvendelse, når der udbetales syge- eller barseldagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud.«

ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge.

Stk. 4-6. ...

§ 130. Opholdskommunen kan forlange, at en tidligere opholdskommune giver oplysninger om afgørelser efter §§ 127 og 128 i denne lov og §§ 10 b og 10 c i lov om aktiv socialpolitik, når en person anmoder om tilskud efter §§ 123, 124 eller 126. Dette kan ske uden forudgående samtykke fra ansøgeren. Opholdskommunen skal uanset muligheden for at indhente oplysningerne uden samtykke forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

§ 139. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken indkomst der indgår i lønindtægten. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan lønindtægt, herunder hvorledes lønindkomster, som er omfattet af sømandsbeskatningslovens §§ 5-8, skal indgå i beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet skal anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 2. ...

§ 3.

Stk. 1-4. ...

Stk. 5. Retten til at modtage pension i udlandet efter stk. 2, 3 og 4 omfatter folkepensionens grundbeløb, førtidspension, seniorpension og tidlig pension bortset fra førtidspensionens og seniorpensionens pensionstillæg og tillæg efter §§ 14 og 69, engangsbeløb efter § 15 d, stk. 4, og tillæg efter §§ 15 f og 15 g beregnet på grundlag af

6. I § 130, 1. og 3. pkt., ændres »Opholdskommunen« til: »Handlekommunen«, og i 1. pkt. ændres »opholdskommune« til: »handlekommune«.

7. I § 139, stk. 1, indsættes efter 3. pkt. som nye punktummer: »Beskæftigelsesministeren fastsætter desuden regler om, hvordan andre indtægter, herunder ledighedsydelse under ferie, skal indgå i beregningen af fleksløntilskuddet. Beskæftigelsesministeren fastsætter desuden regler om, hvilke indtægter, der skal indgå i fastsættelsen af det lønloft, der følger af § 123, stk. 3, 1. pkt., samt hvordan kommunen beregner beløbet, jf. § 123, stk. 3, 3. pkt.«

§ 2

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 25. april 2022, som senest ændret ved § 12 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 5, indsættes som 3. pkt.: »Når særlige omstændigheder taler for det, kan Udbetaling Danmark efter ansøgning tillade, at retten til fol-

folkepensionens grundbeløb. Retten til at modtage tidlig pension i udlandet gælder dog alene ved bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz, Storbritannien eller Tyrkiet.

§ 56 a. ...

Stk. 2 -4. ...

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen skal, uden at borgeren indgiver ansøgning herom, vurdere, om borgeren har ret til anden hjælp fra kommunen, når Udbetaling Danmark eller Seniorpensionsenheden giver afslag på pension på grund af regler om optjening eller tilkender en procentandel af fuld pension. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen skal tilbyde at give vejledning efter § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, når en førtidspensionist, seniorpensionist eller tidlig pensionist overgår til folkepension. Udbetaling Danmark eller Seniorpensionsenheden skal give meddelelse til kommunen om personer, der er omfattet af situationerne nævnt i 1. og 2. pkt.

§ 3. ...

Stk. 2-3. ...

Stk. 4. Retten til at modtage pension i udlandet efter stk. 2 og 3 omfatter pensionens grundbeløb, invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb, førtidsbeløb, ekstra tillægsydelse, tillæg efter §§ 16 og 17 og invaliditetsydelse.

§ 52 b. ...

Stk. 2 og 3. ...

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen skal tilbyde at give vejledning efter § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, når en førtidspensionist eller modtager af invaliditetsydelse overgår til folkepension. Udbe-

kepensionens og førtidspensionens pensionstillæg bevares for personer, der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.«

2. I § 56 a, stk. 5, 1. og 2. pkt., ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen«.

§ 3

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 25. april 2022, som senest ændret ved § 11 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, indsættes som 2. pkt.: »Når særlige omstændigheder taler for det, kan Udbetaling Danmark efter ansøgning tillade, at retten til pensionstillæg bevares for personer, der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.«

2. I § 52 b, stk. 4, 1. pkt., ændres »opholdskommunen« til: »handlekommunen«.

taling Danmark skal give meddelelse til kommunen om personer, der er omfattet af situationen nævnt i 1. pkt.

§ 9 c.

Stk. 1-7. ...

Stk. 8. Opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet tilkendelsekommunen. Opholdskommunens udgifter til seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var opholdskommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension. Refusion efter stk. 2, 3, 5 og 6 udskyder retten til refusion efter 1. og 2. pkt.

Stk. 9-13. ...

§ 4

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 24. august 2023, som ændret ved § 2 i lov nr. 482 af 12. maj 2023, § 2 i lov nr. 753 af 13. juni 2023 og § 1 i lov nr. 764 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 9 c, stk. 8, affattes således:

»*Stk. 8.* Handlekommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderes af den kommune, der på tilkendelsestidspunktet var pensionistens handlekommune i sager efter disse love, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelse af førtidspension. Handlekommunens udgifter til seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderes af den kommune, der på tilkendelsestidspunktet var pensionistens handlekommune i sager efter disse love, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension. For personer, der er tilkendt førtidspension før den 2. februar 2015, refunderes handlekommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, af den kommune, som var handlekommune på tilkendelsestidspunktet, i 6 år fra tilkendelsestidspunktet. 1. og 2.

pkt. finder ikke anvendelse, så længe en pensionist er omfattet af bestemmelserne i stk. 1-6, uanset om pensionisten opholder sig i en eller flere på hinanden følgende handlekommuner. Varer opholdet eller opholdene efter stk. 1-6 i alt mere end 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som har tilkendt førtidspensionen, eller som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelse af seniorpensionen, bortfalder retten til mellemkommunal refusion efter 1. og 2. pkt. Er der indgået aftale efter § 9, stk. 9, regnes de 6 år i 1., 2. og 5. pkt. fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, der ville have været handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen, såfremt der ikke var indgået aftale efter § 9, stk. 9, 4. og 5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for udgifter til førtidspension omfattet af 3. pkt., dog således at perioden på 6 år regnes fra tidspunktet for tilkendelse af førtidspension.«

§ 5

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1179 af 21. september 2023, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »opholdskommune« til: »handlekommune«.

§ 40. En arbejdsgiver, der udbetaler løn under en lønmodtagers sygefravær, skal anmelde fraværet til lønmodtagerens opholdskommune senest 5 uger efter første fraværsdag, hvis fraværet strækker sig ud over arbejdsgiverperioden, jf. kapitel 10.

Stk. 2. En arbejdsgiver, der udbetaler sygedagpenge i arbejdsgiverperioden under en lønmodtagers sygefravær, skal anmelde sygefraværet til lønmodtagerens opholdskommune, senest 1 uge efter at udbetaling af sygedagpenge fra arbejdsgiveren er ophørt, hvis fraværet strækker sig ud over arbejdsgiverperioden, jf. kapitel 10.

Stk. 3. En arbejdsgiver, der ikke udbetaler løn og ikke har pligt til at udbetale sygedagpenge i arbejdsgiverperioden under en lønmodtagers sygefravær, skal anmelde sygefraværet til lønmodtagerens opholdskommune senest 14 dage efter første fraværsdag.

Stk. 4-5. ...

§ 40 a. Arbejdsløshedskassen skal anmelde et ledigt medlems sygefravær til medlemmets opholdskommune, senest 3 uger efter at medlemmet har givet besked om sygefraværet til arbejdsløshedskassen efter § 35, stk. 3, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Arbejdsløshedskassen skal anmelde sygefraværet til medlemmets opholdskommune, senest 1 uge efter at medlemmet har givet besked om sygefraværet til arbejdsløshedskassen, når et ledigt medlem ved sin anmeldelse af sygefravær efter § 35, stk. 3, har oplyst at være delvis ledig.

Stk. 3-4. ...

§ 56.

Stk. 1-2 ...

Stk. 3. Aftalen skal være skriftlig og indeholde oplysning om arbejdsgiverens og lønmodtagerens navn og adresse samt sygdommens art. Aftalen skal godkendes af lønmodtagerens opholdskommune.

Stk. 4. ...

§ 59. En arbejdsgiver, der efter §§ 54-57 er berettiget til refusion af sygedagpenge, skal anmelde refusionskravet til lønmodtagerens opholdskommune.

Stk. 2-8. ...

§ 78. ...

Stk. 2. Forsikringsselskaber har pligt til inden 4 uger at orientere skadelidtes opholdskommune, når der udbetales erstatning til den pågældende som følge af en personskade. Manglende overholdelse af 4-ugers-fristen medfører, at forældelsen af regreskravet suspenderes i tidsrummet frem til, at orienteringen af kommunen sker.

§ 6

I lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021, som ændret ved § 9 i lov nr. 295 af 20. marts 2023 og senest ved § 13 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

§ 7. ...

Stk. 2.

Stk. 3. Det særlige fleksbidrag nedsættes med 20 pct. af en persons lønindtægt i fleksjobbet og af anden lønindtægt. Nedsættelse af bidraget foretages på samme måde som ved fradrag for lønindtægt ved beregning af fleksløntilskud, jf. § 123, stk. 2, og § 139, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og regler fastsat i medfør heraf, dog således, at den fleksjobansattes og arbejdsgiverens samlede bidrag til en pensionsordning ikke indgår i beregningen af nedsættelsen af det særlige fleksbidrag.

Stk. 4. ...

§ 7. ...

Stk. 2 og 3.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for, hvordan fleksbidraget skal beregnes, når der ikke er indberettet lønoplysninger til indkomstregisteret i en given periode.

1. I § 7, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »§ 139, stk. 2« til: »§ 139, stk. 1«.

2. I § 7, *stk. 4*, indsættes som *2. pkt.*:

»Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, hvordan fleksbidraget skal beregnes, hvis der udbetales andre indtægter end løn, som indgår i beregningen af fleksløntilskudet.«